

નોંધણે બિંદુનાથું ખુલાયું
માર્ચ 2018



ગુજરાત્
INDIA

કૃત્તું
2018

ಗಮನಿಸಿ

ఈ ಮುಕ್ತಿಕೆಗೆ **copyright** ಹಕ್ಕು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರೇ ಅಭಿರುಚಿ ಉಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿ/ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆ ಸಂಖಟನೆಗಳು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ತಂತಮ್ಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಪ್ರಚುರಪಡಿಸಬಹುದು.



ಕೆಲವರಿಗೆ ಅಲ್ಲ; ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ

ಸಮುದಾಯ
ರಾಜಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ
ಕರ್ನಾಟಕ ಇಂಡಿಯಾ
ಕನಾಡಾಕ



ಮೊದಲ ಮಾತು

ಸ್ವರಾಜ್ ಇಂಡಿಯಾವು 2018 ಮೇನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಕನಾರಟಕ ರಾಜ್ಯ ವಿಧಾನ ಸಭಾ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಬೆರಳೆಳಿಕೆ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಸರ್ವಿಕ್ಸ್ ಸ್ವರ್ತಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಾವು ಅಧಿಕಾರಕೆ ಬಂದರೆ ಅದು ಇದು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸುಮುನೆ ಮಾತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಸಹ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಸಮಗ್ರ ಸಾರ್ವಯವ ನೋಟದಲ್ಲಿ, ಇರುವ ಸಾರ್ಥಕಗಳನ್ನು ಮುದುಕುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಸಂವಾದಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೇ ಇದರೂಡನೆ, ಮಂಜುನಾಥ್ ಎಚ್. ಅವರು ಬರದಿರುವ ‘ಮಣಿನ ಒಡಲು ಜೀವ ವ್ಯೇವಿಧ್ಯತೆಯ ಕಡಲು’ ಮುಸಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ವರಾಜ್ ಇಂಡಿಯಾ ತನ್ನ ಸಹ-ಪತ್ರೀ ಎಂದು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದೆ. ಹಾಗೆ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಯುವಜನರು ಆಂದೋಲನ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ‘ಯುವಜನರ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆ ಕನಾರಟಕ 2018’ ಅನ್ನು ಸ್ವರಾಜ್ ಇಂಡಿಯಾ ತನ್ನ ಸಹ-ಪ್ರಣಾಳಿಕೆ ಎಂದು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ತನ್ನ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆಯ ಭಾಗ ಎಂದೇ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಸ್ವರಾಜ್ ಇಂಡಿಯಾವು ತನ್ನ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ರಾಜ್ಯ ವಿಧಾನ ಸಭಾ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವರಾಜ್ ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕೂ ಬೀಳುವ ಪ್ರತಿ ಓಟೂ ಈ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಸಮೂತ್ತಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತದೆ. ಸ್ವರಾಜ್ ಇಂಡಿಯಾದಿಂದ ಗೆದ್ದ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳು ಈ ವಿಚಾರದ ಪರವಾಗಿ ನೀತಿ, ಶಾಸನ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ರೂಪಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಜೊತೆಗೆ ಈ ಅರಿವಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಜಿಲ್ಲಾಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ರೂಪಿಸಲು— ಜಿಲ್ಲೆಯ ಅಧ್ಯಯನ, ಜಿಲ್ಲಾ ಕಮ್ಮಟ, ಜಿಲ್ಲಾ ಸಂವಾದ, ಜಿಲ್ಲಾ ಅಗತ್ಯಕ್ಕನುಗುಣ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪರಿಹಾರಗೊಗಾಗಿ ಮುದುಕಾಟ— ಹೀಗೆ ಇದು ಸ್ವರಾಜ್ ಇಂಡಿಯಾದ ಮುಂದಿನ ನಡೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ದೇವನೂರ ಮಹಾದೇವ
ಸದಸ್ಯರು
ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಸದೀಯ ಮಂಡಳಿ
ಸ್ವರಾಜ್ ಇಂಡಿಯಾ

ಚಾಮರಂ ಮಾಲಿ ಪಾಟೀಲ್
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು
ಸ್ವರಾಜ್ ಇಂಡಿಯಾ
ಕನಾರಟಕ

ಧರೆ ಹೊತ್ತಿ ಉಲಿಯುತದೆ ಚುನಾವಣೆ ಇಸಿ ಪರುತದೆ

[ಇಲ್ಲಿನ ಬರವಣಿಗೆಯು, ಸಹ-ಅನುಭೂತಿಯ ಸಮುದಾಯದ ಚಿಂತಕರ ಹಾಗೂ ಬದುಕಿನ ಅನುಭವದ ಪಕ್ಷತೆ ಉಳ್ಳವರ ವಿವೇಕ, ವಿವೇಚನೆಗಳನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ರೂಪು ಪಡೆದಿದೆ.]

ಕೆನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ವಿಧಾನಸಭೆ ಚುನಾವಣೆ (ಮೇ 2018) ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿದೆ. ಚುನಾವಣೆಯ ಬಿಸಿ ಏರುತ್ತಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಭೂಮಿಗೂ ಜ್ಞರ ಬಂದಂತೆ ವಾತಾವರಣದೆ ಬಿಸಿಯೂ ಏರುತ್ತಿದೆ. ಭೂವಿಗೆ ತಂಪು ನೀಡುವ ಮಳೆಯು ಪ್ರಮಾಣ ಕಮ್ಮಿ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಈ ಹಿಂದೆ ಎಷ್ಟು ಮಳೆ ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತೋ ಹೆಚ್ಚಾಕಮ್ಮೆ ಈಗಲೂ ಅಷ್ಟೇ ಬೀಳುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ತಪ್ಪಿ ಎಲ್ಲೋ ಸುರಿಯುತ್ತದೆ, ಯಾವಯಾವಾಗಲ್ಲೋ ಸುರಿಯುತ್ತದೆ. ಸಮತೋಲನ ತಪ್ಪಿ ತಲೆ ಕೆಟ್ಟಂತೆ ಅತಿ ಕಮ್ಮಿ ಸುರಿಯುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಸುರಿಯುತ್ತದೆ. ಮಳೆ ಇಲ್ಲದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲ ಜಾಸ್ತಿ ಬಿಸಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೇವಾಂಶ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಧಾರಣ ಮಳೆಯಾದಾಗ ನೀರು ನೆಲದೊಳಕ್ಕೆ ಇಂಗದೆ, ಸಹಜವಾಗಿ ಹರಿಯದೆ ಆರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ತೀರ ದೊಡ್ಡ ಮಳೆಯಾದಾಗ ಅದು ಮಹಾಪಾರ ಸೃಷ್ಟಿ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಂತರ್ರಲ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ನೀರಿನ ಅಭಾವ ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆಲ್ಲ ಕೊಳವೆಬಾವಿಗಳನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಕೊರೆಯುತ್ತ ಹೋದಂತೆ ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಷದ ಕೆಮಿಕಲ್ ಪ್ರಮಾಣ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಸಂದು ನೋವು, ಮೂಳೆ ಸವೆತ ಜಡತ್ತ, ಇಲ್ಲಸಲ್ಲದ ಕಾಯಿಲೆಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಕಾಡಿನ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ನೀರು ಹುಡುಕುತ್ತ ಹೊಲಕ್ಕೆ, ಹೆಳಿಗಳಿಗೆ ನುಗ್ಗಿತ್ತಿವೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಈ ಏರುವ ಬಿಸಿಗೆ ವೈರಾಣಿಗಳು, ಸೂಕ್ಷ್ಮಿಲುಗಳು ರೂಪಾಂತರ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಆಫಾತಕಾರಿಯಾಗಿ ಅವಶರಿಸುತ್ತಿವೆ. ಹೊಸ ಹೊಸ ಖಾಯಿಲೆಗಳನ್ನು ತರುತ್ತಿವೆ. ಓಷಧ ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸವಾಲೊಡ್ಡಿತ್ತಿವೆ. ಈ ಬಿಸಿ ಏರುವಿಕೆಯ ಕಾರಣವಾಗಿ ಅತಿಯಾದ ಮಳೆಯ ಪ್ರವಾಹ ಹಾಗೂ ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಮಳೆಗಾಲ ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿದೆ. ಹಿಮಗಡ್ಡೆಗಳು ಕರಗುತ್ತಿವೆ. ಸೃಕೆಲ್ಲೋನುಗಳು ಅಪ್ಪಳಿಸುತ್ತಿವೆ. ಜೊತೆಗೆ ಮರುಭೂಮಿ ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತಿದೆ. ಇದು ಇಂದಿನ ದಿನಗಳ ದಿನಚರಿಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಭೂಮಿಯ ದೈರಿ!

ಇದನ್ನು ‘ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕೋಪ’ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಿಜ, ಪ್ರಕೃತಿ ಕೋಪಗೊಂಡಿದೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ



ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ – ಹವಾಮಾನ ವೈಪರೀತ್ಯ. ಈ ಹವಾಮಾನ ವೈಪರೀತ್ಯಕ್ಕೆ ಜಗತ್ತಿನ ‘ಮುಂದುವರೆದ’ ಹಾಗೂ ‘ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ’ ಎಂದು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ದೇಶಗಳ ಐಷಾರಾಮಿ ಜೀವನದ ವಿಸರ್ವನೆ(luxury shit)ಗಳೇ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ. ಐಷಾರಾಮಿ ಜೀವನದ ವಿಸರ್ವನೆಗಳಾದ ಇಂಗಾಲದ ಡ್ರೆಂಪ್ಸ್‌ಡ್ರೋ, ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಉಪಕರಣಗಳ ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಸಾರಜನಕದ ಆಕ್ಸ್‌ಡ್ರುಗಳು, ಇವೇ ಮುಂತಾಗಿ, ಜೊತೆಗೆ ಆದುನಿಕ ಕ್ರೋಂಟಿಕ್ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ವಿಸರ್ವನೆ ಮತ್ತು ಡೀಸೆಲ್ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಉರಿಸುವ ವಾಹನಗಳ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಳ ಎಲ್ಲವೂ ಜೊತೆಗೂಡಿಕೊಂಡು ಇಂತವುಗಳಲ್ಲದರ ಕೂಡಾವಳಿಯಾಗಿಯೇ ಹವಾಮಾನ ವೈಪರೀತ್ಯ ಉಲ್ಪಣಗೊಂಡಿದೆ. ನಗುವಿನ ಅನಿಲ (Laughing Gas) ನೈಟ್ರಾಸ್ ಆಕ್ಸ್‌ಡ್ರೋ (N2O) ಅತಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆದು ವಿಷಕಾರಿ ಮೃತವಲಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಪಾಚೀಕರಣವನ್ನು ಸಾರಜನಕದ ಕಾನ್ಸರ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಜಾಗತಿಕ ಬಿಸಿಯೇರುವಿಕೆಗೆ ಇಂಗಾಲದ ಡ್ರೆಂಪ್ಸ್‌ಡ್ರೋಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಅಪಾಯಕಾರಿಯಿಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಗುವ ಅನಿಲದ ನಗು ಸಾಯುತ್ತಿದೆ. ಐಷಾರಾಮಿ ವಿಸರ್ವನೆಯ ಭೂಮಿಗೆ ಜ್ಞರ ಬರಿಸಿದೆ. ಧರೆ ಹತ್ತಿ ಉರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಒಟ್ಟನಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಯುಗದ “ಅಭಿವೃದ್ಧಿ” ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಲೋಲುಪತೆಗಾಗಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಖಾಯಿಲೆ, ಕ್ಷಾಮ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾಹಗಳನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಕ್ಯಾಯಾರ ತಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಆಳಕೆ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ವಿವೇಕಹಿನರ ಅಧಃಪತನದ ರಾಜಕಾರಣವೇ ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಬಹುತೇಕ ಕಾರಣವೆನ್ನಬಿಹುದು. ಈ ಕಾರಣಕರ್ತರಿಗೆ – ‘ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ನೀವು ಕಾರಣ’ ಎಂದು ಕೂಗಿ ಹೇಳುವುದೇ ಸಮುದಾಯ ರಾಜಕಾರಣದ ಮೊದಲ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಮಾಯಬಜಾರ್: ಈ ‘ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ’ ಹುಸಿ ಮಾಯಬಜಾರ್ ವಹಿವಾಟು ಇಂದು ಜಗತ್ತನ್ನು ತಳುತ್ತಿದೆ. ಜಗತ್ತನ್ನು ಉದ್ದಾರ ಮಾಡಲು





ಅವಶರಿಸಿದ್ದೇವೆಂದು ನಂಬಿಸುವ ಕಾರ್ಮೋರ್‌ರೇಟ್ ಕಂಪನಿಗಳು ತಮ್ಮ ದರೋಡೆಯನ್ನು ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ತಮ್ಮ ಹಿತಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಗಳನ್ನು ತರುತ್ತವೆ; ಸರ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಬೀಳಿಸುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತನ್ನ ಮುಷ್ಟಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಜನರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಲು ತ್ರಾಣವಿಲ್ಲದ ಆಳಿಕೆಗಳು ಜಾತಿ ಮತ ಪಂಥಗಳ ಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕಟ್ಟುತ್ತಾ ದೇಷ, ಸುಳ್ಳು, ಭೂಮೆಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತುತ್ತ ತನ್ನ ಅವಧಿ ಮುಗಿಸುತ್ತಿವೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಈ 'ಅಭಿವೃದ್ಧಿ' ಎಂಬ ಮೋಹಕ ಸುಡಿಗಟ್ಟು ಮಾಡಿದಪ್ಪು ವಂಚನೆಯನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಮಾಡಿಲ್ಲವೇನೋ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಲೂಟಿಗೆ ತೆರೆದಿಡಲಾಗಿದೆ. ಇದೇ 'ಅಭಿವೃದ್ಧಿ' ಅನ್ನಿಸಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ದೇಶಪ್ರೇಮದ ಜಪ ಮಾಡುತ್ತಾ ದೇಶವನ್ನೇ ಖಾಸಗಿ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಮಾರುವುದೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಅನ್ನಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಿಂದಾಗಿ ಬಂಡವಾಳಿಗರ ಬಂಡವಾಳ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತಿದೆ. ಇದೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಅನ್ನಿಸಿ ಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ನಿರುದ್ಯೋಗವೂ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತಿದೆ. ಇರುವ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಕಡಿತ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಖಾಯಂ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಖಾಲಿ ಬಿಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಗ್ರಾರಂಟಿ ಇಲ್ಲದ ಅರೆಬರೆ ಉದ್ಯೋಗ, ಅರೆಕಾಲಿಕ ಉದ್ಯೋಗ, ಗುತ್ತಿಗೆ ಕೆಲಸ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡುತ್ತಾ ಯುವಜನರ ಬದುಕನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಅತಂತ್ರಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸಮುದಾಯ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಹೆಚ್ಚಿ ಅಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಸಹಾಯಕವಾಗಿ ಬದುಕು ದೊಡುವುದು ಸಹಜ ಅಂತಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಜನರನ್ನು ಕಿತ್ತು ತಿನ್ನುವ ಜ್ಞಲಂತ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದ ಜನರನ್ನು ವಿಮುಖಗೊಳಿಸಿ, ದಿಕ್ಕು ತಪ್ಪಿಸಿ ಆಳಿಕೆ ಮಾಡುವ ಸಂಚೂ ಇದ್ದಿರಬಹುದು. ಕೊನೆಗೂ ಈ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದೇನು? ಕೆಲವೇ ಜನರ ಕ್ಯೆಗೆ ಸಂಪತ್ತಿನ ವಶವಾಗುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಎನ್ನಿಸಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಈಗೇಗ ತಮ್ಮ ಲೂಟಿ ಸಂಪತ್ತಿನೊಡನೆ ದೇಶ ಬಿಟ್ಟು ಪರಾರಿಯಾಗುವ ಹೋಟ್ಯಾಫ್ಲೆಶ್‌ರರ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚಳವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಹೆಚ್ಚಳವೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ! ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯು- ಹೊಟ್ಟೆಗಲ್ಲ, ಬಟ್ಟೆಗಲ್ಲ, ಜನಸಮುದಾಯವನ್ನು ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ವಶೀಕರಣದ ಆಕಷ್ಣಕ ಬಲ ಹಣದೆಯುವುದಕ್ಕೆ ತಾನು ಕಲಿತ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ವಿಚ್ಯುತಾಗಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅಪಾರ ಹಣವನ್ನೂ ವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಹೃದಯ ಹೀನತೆಯೇ 'ಚಾಣಾಕ್ಷ'ತನವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಈ

'ಅಭಿವೃದ್ಧಿ' ಎಂಬ ದಾಹವು ಎಷ್ಟು ಅನಾಹತಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ ಬಾಯಾರಿಕೆಗೆ ಕುಡಿಯಲು ನೀರೂ ಸಿಗರಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಉಸಿರಾಡಲು ಒಳ್ಳೆಯ ನಾಳಿಗಾಗಿ ಹಾತೋರೆಯುವಂತೆಯೂ ಮಾಡಬಿಟ್ಟಿದೆ.

ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳುವ ಕ್ರಿಯೆಯೇ ನಮ್ಮ ಮೊದಲ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಉಳಿಗಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಎಂದರೆ- ಉದ್ಯೋಗ ಮತ್ತು ಸ್ವಾವಲಂಬನ ಎಂದಾಗಬೇಕು. ಹಾಗೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಿಂದರೆ- ಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತಭಿವೃದ್ಧಿಯು ಒಂದೇ ರಥದ ಎರಡು ಚಕ್ರಗಳು ಎಂದು ಪರಿಭಾವಿಸಿ ಸಮಶೋಲನದಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುವುದು ಆಗಬೇಕು. ಆಗಲೇ ನಡಿಗೆ. ಈ ರೀತಿ ಆದಾಗಲೇ ಮುನ್ನಡೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲು ಮನಗಾಣಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನೀರುಳ್ಳಿ ಜಿಡಿಪಿ: ಇದರೊಡನೆ ಇಂದು ದಿನನಿತ್ಯ ಕೇಳಬರುವ ಜಿ.ಡಿ.ಪಿ (ಆಂತರಿಕ ಒಟ್ಟು ಉತ್ತಾದನೆ) ಬಗೆಯೂ ನಾವು ಗಮನಹರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜನರ ಆರೋಗ್ಯ, ಶಿಕ್ಷಣ, ವಸತಿ, ನೆಮ್ಮೆದಿ ಇವ್ಯಾವುದನ್ನೂ ಕಣ್ಣೆತೂ ನೋಡದ ಜಿಡಿಪಿ ಹೆಚ್ಚಳದ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿ ಹೊರಟಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯ ಮೂಲಕ ಇದರ ಬಿಬರತೆಯನ್ನು ಕಾಣಿಸಬಹುದು- ಹಣದುಭ್ರಾರದ ದರವು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ, ಸರಕುಗಳ ಬೆಲೆ ಕಮ್ಮಿಯಾದರೆ ಬೆಲೆ ಕಮ್ಮಿಯಾಯ್ದು ಅಂತ ಸಂಭ್ರಮಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆಗ ಕ್ರೈಸ್ತ ಉತ್ಸವಗಳ ಬೆಲೆಯೂ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟಿ ಸೆಸ್ತಾ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆಹಾರ ಬೆಳ್ಳಿಗಳ ಬೆಲೆ ಕಡಿಮೆ ಆದುದಕ್ಕೆ ಸಂಭ್ರಮಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಸಂಭ್ರಮಿಸುವುದು ಏನನ್ನು? ರೈತರ ದುಡಿಮೆಗೆ ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲದಂತಾದುದನ್ನು ನಾವು ಸಂಭ್ರಮಿಸಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ? ರೈತ ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲದ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ, ದುಡಿಯುವವನ ಕೂಲೆ ಕನಿಷ್ಠವಾದರೆ ಹಣವಂತರ ಹಣ ಹೆಚ್ಚಳವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಜಿಡಿಪಿಯು ಆಸ್ತಿಗೆ ಸೇರಿದರೂ ಹೆಚ್ಚಿತದೆ. ಸತ್ಯರೂ ಅದರಿಂದ ಕೆಲವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿ, ಜಿಡಿಪಿ ಹೆಚ್ಚಾಯ್ದು ಎಂದು ಲೆಕ್ಕಾಹಾಕುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಕೌರ್ಯದ ಪರಮಾವಧಿ. ಈ ಹಣದಿಂದ ಹಣಮಾಡುವ ಜೂಜಾಟದ ಹೇರುಪೇಟೆಯ ಹಣಕಾಸು ಕ್ಷೇತ್ರದ ವಹಿವಾಟನ್ನು- ನೀರಿನ ಮೇಲಿನ ಗುಳ್ಳೆಯೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನಶ್ವರ ಆರ್ಥಿಕತೆ. ಭಾರತವು ಕೂಡ ಈ ಜೂಜಾಟದ ನಶ್ವರ ಆರ್ಥಿಕತೆಗೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ನಶ್ವರ ಆರ್ಥಿಕತೆಯ ಸೂತ್ರ ತಪ್ಪಿದರೆ, 6 ಇರುವ ಜಿ.ಡಿ.ಪಿ. ಕಣ್ಣಜಿ ತೆಗೆಯುವುದರೂಳಗಾಗಿ 3 ಆಗಿಬಿಡಲೂಬಹುದು! ಎಷ್ಟೋ ದೇಶಗಳು ದಿವಾಳಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಲುಪಲು ಈ ನಶ್ವರ ಆರ್ಥಿಕತೆಯೇ ಮುಖ್ಯಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಬಾಹ್ಯಳ್ಳದ

ಭಾರತವು ಸ್ವಾವಲಂಬಿಯಾದ ತಾಳಿಕೆಯ, ಬಾಳಿಕೆಯ ಆರ್ಥಿಕತೆಯ ಕಡೆಗೆ ದೃಢವಾದ ಹೆಚ್ಚಿಗಳನ್ನು ಇಡಬೇಕಾಗಿದೆ; ಭಾರತವು ತನ್ನ ಆರ್ಥಿಕತೆಯನ್ನು ವಾಸ್ತವದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಉತ್ಪಾದನಾ ಕ್ಷೇತ್ರ ಕ್ಯಾರಿಕೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕ್ಯಾರಿಕೊ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಜ್ಯೋವಿಕ ಇಂಥನ ಹಾಗೂ ಸೋಲಾರ್ ವಿದ್ಯುತ್, ಮಳೆ ನೀರು ಸಂಗ್ರಹ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಕ್ಷುಷಿವಲಯದ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಮೌಲ್ಯ ವರ್ದಿತವಾಗಿಸುವ ಗೃಹ ಕ್ಯಾರಿಕೆಯನ್ನು ಆಧಾರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಭಾರತದ ಸ್ವಾವಲಂಬಿ ಆರ್ಥಿಕತೆಯನ್ನು ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈಗ: ಈಗ ಚುನಾವಣೆ ನಮ್ಮೆ ಮುಂದಿದೆ. ಸ್ವರಾಜ್ ಇಂಡಿಯಾ ವಿಷಯ (http://swarajindia.org/content/Vision%20Swaraj%20English.pdf) ಅರಿತು ಕೊಂಡಂತೆ - 'ಚುನಾವಣೆ ಎನ್ನುವುದು ಹಣಜೆಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ, ಮತ್ತೆ ಅದನ್ನೇ 'ಮೇವಾಗಿ' ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಹಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ, ಆ ಹಣವನ್ನು ಅಧಿಕಾರವನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ, ಆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಹಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಯಂತ್ರವಷ್ಟೇ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಭೂಪ್ರಾಚಾರ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಸಾಂಸ್ಕ್ರಿಕರಣಗೊಂಡ ಭೂಪ್ರಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಇಂದು ನಮಗೆ ಪ್ರಜಾಸತ್ಯೆಯು ಒಳ್ಳೆಯ ಆಡಳಿತದ ಭರವಸೆಯ ಭೂಮೆಯನ್ನಷ್ಟೇ ಕೊಡುತ್ತಿದೆಯೇ ಹೊರತು ನಿಜವಾದ ಸ್ವಯಂ-ಆಡಳಿತವನ್ನಲ್ಲ.' ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಜನರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ! ಇಂದು 'ಹಣದಿಂದ ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಹಣಪ್ರತಿನಿಧಿ' ಆಗಿರುವವರು ಆಯ್ದುಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ 'ಜನರಿಂದ ಜನಕ್ಕಾಗಿ ಜನಪ್ರತಿನಿಧಿ'ಗಳನ್ನು ಆಯ್ದು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಸ್ವರಾಜ್ ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕೆ ರಾಜಕೀಯವೆಂದರೆ- ಚುನಾವಣೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಹೋರಾಟ, ರಚನಾತ್ಮಕ ಕೆಲಸ, ಚಿಂತನೆಗಳ ಸೃಷ್ಟಿ ಹಾಗೂ ಮನುಷ್ಯನ ಅಂತರಂಗ-ಬಹಿರಂಗದ ಇಕ್ಕತೆಯೂ ಕೂಡ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಕೊಡಿಯೇ ರಾಜಕಾರಣ ಎಂದು ಸ್ವರಾಜ್ ಇಂಡಿಯಾ ಪರಿಭಾವಿಸಿದೆ. ಈ ತಿಳಿವಿನೊಡನೆ ಸ್ವರಾಜ್ ಇಂಡಿಯಾವು ತನ್ನ ಆಲೋಚನೆ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ಉದಾಹರಣೆಗಳ ಮೂಲಕ ಸ್ವರಾಜ್ ಇಂಡಿಯಾದ ನಾಲ್ಕಾರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು ಪ್ರಣಾಳಿಕೆಯ ನಡಿಗೆಯನ್ನು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾಗಿದೆ.

1. ಬಿದಿರು: ಬಿದಿರು ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನೀರನ್ನು ಹಿಡಿದಿದುತ್ತದೆ. ಅಂತರ್ಭೂತ ಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ತಗಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿದರೆ ಕೊಳ್ಳತ ನೀರನ್ನು ಸೋಸುತ್ತದೆ.

ಜಲಜೀವಿಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಬೇರಿನಲ್ಲಿ ಆಸರೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಮೊದಲೆಂಬಿಗಳಲ್ಲಿ ಇತರ ಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಆಸರೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಬಿದಿರನ್ನು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿ ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿ ಪೀಠೋಪಕರಣಕ್ಕೆ ಬಳಸಿದರೆ ಮರದ ಬಳಕೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಬೀದಿಬದಿಯ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಬಿದಿರಿನ ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ದವಸ ಧಾನ್ಯ ತರಕಾರಿ ಇಟ್ಟಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಸ್ವಚ್ಛತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಬಹುದು. ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕಾಗಿ ಬಿದಿರಿನಿಂದ ಸುಲಭವಾದ ತಳ್ಳುಗಾಡಿಯನ್ನೂ ಮಾಡಬಹುದು. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ.

2. ಬೃಸಿಕಲ್ ಪಥ: ದಟ್ಟಣೆಯ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಏಕಮುವಿ ಸಂಚಾರದ ಬೃಸಿಕಲ್ ಪಥವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕು. ಬೃಸಿಕಲ್ ಸವಾರಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಬೇಕು. ಬೃಸಿಕಲ್ ಅನ್ನು ವೇಗಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ತಾಂತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯೂ ಆಗಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಇಂಥನ ಬಳಕೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಗಾಲದ ಡ್ರೈ ಅಕ್ಸ್‌ಡ್ರೋ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಸೇರ್ವಡೆಯಾಗುವುದು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ರಸೆಯ ಮೇಲಿನ ಒತ್ತೆಡ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಜನದಟ್ಟಣೆಯ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಆಸ್ಟ್ರೋಗಳಿಗೆ ರಕ್ತವನ್ನು ವೇಗವಾಗಿ ಒಯ್ಲೂ ಉಪಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಸೈಕಲ್ ಸವಾರಿ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೆಯದು.

3. ಬೆಲ್ಲಿದ ಬಳಕೆಗೆ ಉತ್ತೇಜನ : ದೇಶದೊಳಗಿನ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಕೆಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲೂ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಬೆಲ್ಲಿಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಕೆಮೀಕಲ್ ಬಳಕೆ ಕೆಮ್ಮಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಗ್ರಾಮೀಣ ಉದ್ಯೋಗ ವ್ಯಾಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಬೆಲ್ಲಿದಿಂದ ತಯಾರಿಸುವ ಸಿಹಿ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ, ಸಕ್ಕರೆ ಬಳಸುವ ಸಿಹಿ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸಬೇಕು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಸಿಹಿ ತಿಂಡಿ ಪಾನೀಯಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಬಳಸುವ ಕಾಯಿಲೆ ಕಸಾಲೆಗಳನ್ನು ತರುವ ಕೃತಕ ಸಿಹಿ ಸ್ಯಾಕೋರಿನ್ ಮುಂತಾದವರ್ಗಗಳನ್ನು ನಿರ್ವೇಧಿಸಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಮಾರಕ ಕಾಯಿಲೆ





ಕನಾಲೆಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಿದಂತೂ
ಆಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಕಡಲೆಬೀಜ,
ಹರುಳಿಕಾಳು, ಎಳ್ಳು, ಕರುಧಾನ್ಯ
ಇತ್ಯಾದಿ ಒಣಭೂಮಿ ಬೇಸಾಯದ
ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ತಯಾರಿಸಿದ ಬೆಲ್ಲದ
ಮಿಶಾಯಿಗಳನ್ನು ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿತರಿಸಬೇಕು.
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪೌಷ್ಟಿಕ ಆಹಾರ ನೀಡಿದಂತೂ ಆಗುತ್ತದೆ.
ಒಣಭೂಮಿ ಬೇಸಾಯದ ಬೆಳೆಗಾರರಿಗೆ
ಉತ್ತೇಜಿಸಿದಂತೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಒಂದಿಷ್ಟ
ಉದ್ಯೋಗವೂ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಹೀಗೆ...

- 4.** ನರಭೂವ ಮರಗಳು: ನಗರಗಳ ರಸ್ತೆಯ ಘಟ್ಟಪಾಠ ಸಿಮೆಂಟ್ ಹಾಸುಗಳ ನಡುವೆ ಆಹಾರವಿಲ್ಲದೆ ದಯನೀಯವಾಗಿ ನರಭೂತೆ ನಿಂತ ವ್ಯಕ್ತಗಳಿಗೆ ದಯಾಮರಣ ನೀಡಬೇಕು. ಮೊದಲು ಹತ್ತಿ ವ್ಯಕ್ತಗಳನ್ನು ನೆಟ್ಟಿ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತವನ್ನು ತೆಗೆಯೆಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಸಣ್ಣ ಮಳೆಗಳಿಗೂ ಘಟ್ಟಪಾಠವಾಸಿ

ದುರ್ಭಲ ಮರಗಳು ಬಿಡ್ಡ ಉಂಟಾಗುವ ಅವಫಾಡಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದಂತೂ ಆಗುತ್ತದೆ.

- 5.** ಘಟ್ಟಪಾಠ ಗುಡಿಗಳು: ನಗರಗಳ ಘಟ್ಟಪಾಠ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಗುಡಿ ಕಟ್ಟಿಸಿ ದೇವರನ್ನು ಅಬ್ಜೇಪಾರಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಇಂಥನ ಬಳಸದೆ ವಾಯುಮಾಲಿನ್ಯ ಉಂಟುಮಾಡದೆ ಘಟ್ಟಪಾಠ ಬಳಸುವ ಕಾಲುನಡಿಗೆಯ ಪಾದಚಾರಿಗಳಿಗೆ ಕಿರುಕುಳಿವಾಗುವುದರಿಂದ ಘಟ್ಟಪಾಠ ಗುಡಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸಬೇಕು. ದೇವರ ಮಾನಮಯಾದ ಕಾಪಾಡಬೇಕು.

- 6.** ಸಸ್ಯದೇವತೆ ಮೂರಿ: ನಗರಗಳ ಪಾರ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ‘ಸಸ್ಯ ದೇವತೆ’ ಮೂರಿಗೊಳಗಬೇಕು. ಪಾರ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಯಾವುದೇ ಕಾಂಕ್ಷಿಕ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿಸಬೇಕು. ಉಸಿರಾಡುವಂತಾಗಬೇಕು. ನಾವು ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಗರೀಕರಾಗಬೇಕು.

ಹೀಗೆ ಸಮಗ್ರ ದೃಷ್ಟಿಯೋಡನೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ರೂಪಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿದೆ. ಸ್ವರಾಜ್ ಇಂಡಿಯಾವು ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಪ್ರತಿಭಾವಂತರಿಂದ ವಿನೂತನ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ.

ಮೊದಲಿಗೆ, ಒಂದು ಕತೆ

ಒಂದು ಉಂಟಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹೆಚ್.ಎಸ್.ದೊರೆಸ್‌ಎಂಬಿಯವರಂತೆ ಶತಾಯುಷಿಯಾಗಿದ್ದ ಹಳ್ಳಿಯವನೊಬ್ಬ ತನ್ನ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗುಂಡಿ ತೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ, ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೆಂಗಿನ ಸಸಿ ಇರುತ್ತೇ. ಮಾರುವೇಷದಲ್ಲಿ ಉರೂರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜ ಕುದುರೆಯಿಂದ ಇಳಿದು ಕುಶಾಹಲದಿಂದ ನಗುತ್ತ ‘ಏನಯ್ಯ ಮುದುಕ! (ನಮ್ಮ ದೊರೆಸ್‌ಎಂಬಿಯವರನ್ನು ಮುದುಕ ಎನ್ನಲಾಗದು, ಇರಲಿ) ಈ ವಯಸ್ಸಲ್ಲೂ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತ ತೆಂಗಿನ ಗಿಡವನ್ನು ನೆಡುತ್ತಿದ್ದೀಯಲ್ಲಾ!! ಇದರ ಫಲವನ್ನು ನೀನು ಉಣಿಸ್ತೀಯಾ?’ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಹಣ್ಣಿನ್ನು ಮುದುಕ – ‘ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಉಣಿಸ್ತಿರುವುದು ನಾನು ಬೆಳೆದದ್ದನ್ನಲ್ಲ. ಈಗ ನಾನು ಗಿಡ ನೆಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಸುತ್ತಿರುವುದೂ ನನಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ... ನಾಳನವರಿಗಾಗಿ’ ಅನ್ನತ್ವಾನೆ. ರಾಜ ಈ ವೃದ್ಧನ ಕಾಲಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ನಾಳೆ ಅನ್ನವುದು ಹಿಂದೆ ಕನಸಾಗಿತ್ತು. ಇಂದು ದುಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ನಾಳೆಗಾಗಿ, ನಾಳಿನ ಜನಾಂಗಕ್ಕಾಗಿ ಇಂದಿನ ಮನುಷ್ಯ ಏನನ್ನೂ ಉಳಿಸುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ತಾನೇ ತಿಂದು ಮುಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ದಿನಕ್ಕೂಂದು ಜಿನ್ನದ ಮೊಟ್ಟೆ ಇಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೋಳಿಯನ್ನು ದುರಾಸಿಗೆ ಕೊಂದ ಕತೆಯಂತೆ ಅರಣ್ಯ, ಗಣಿ, ಜಲ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಧ್ವಂಸಿಸುವುದು ನಡೆದಿದೆ. ಸಮುದಾಯದ ಸ್ವತ್ತಾದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಖಾಸಗಿಗೆ ವಾರಿಕೊಂಡು ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿವೆ. ಇದು ಮನೆ ಮಾರಿಕೊಂಡು ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಿದಂತೆ. ದೇಶಪ್ರೇಮ ಜಪಿಸುತ್ತೆ ದೇಶ ಮಾರುವ ಕ್ರಿಯೆ ಇದು. ಇದೇ ನಿಜವಾದ ದೇಶದ್ದೋಷ. ಇದೇ ಜನದ್ದೋಷ.

ಇರುವುದನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದಿನದನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕಾದ ಎಚ್ಚರ, ಈ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯ ದೇಶಪ್ರೇಮ ಇಂದು ಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಬರಮುಕ್ತ ಕನಾಟಕದತ್ತ...

ಇಂದು ಬಿಜೆಪಿ ಪದೇ ಪದೇ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ - 'ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮುಕ್ತ ಕನಾಟಕ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ' ಅಂತ. ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕೂಡ 'ಬಿಜೆಪಿ ಮುಕ್ತ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ' ಎಂದು ಆಗಾಗ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ಯಾರಾರು ಮುಕ್ತವಾಗಲೀ ತನಗೂ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಪಾಲು ಸಿಕ್ಕರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಜೆಡಿಎಸ್ ಎಡಬಿಡಂಗಿಯಾಗಿದ್ದ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆ ಪಡೆದವರೊಡನೆ ಕೂಡಿಕೆಯ ಅಧಿಕಾರ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಡು ಕುಳಿತ್ತಿದೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಏನು? ಯಾರು ಯಾರನ್ನು ಮುಕ್ತ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಇವರು ಮುಕ್ತ ಮಾಡುವುದಾದರೂ ಏನನ್ನು? ತಾನು ನಿಂತಿರುವ ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವವನಂತೆ, ಜನತಂತ್ರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಇವರು ಕತ್ತರಿಸಲು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಕುರುಡು ರಾಜಕಾರಣ.

ಈ ಕುರುಡು ರಾಜಕಾರಣವು ಹೂ ಹಣ್ಣು ಚಿಗುರಿಸುವ ವಸಂತಕಾಲವನ್ನು ಬಿರುಬೇಸಿಗೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಸಮುದ್ರಾಯ ರಾಜಕಾರಣದ ಸ್ವರಾಜ್ ಇಂಡಿಯಾವು ಬರಮುಕ್ತ ಕನಾಟಕ ಮಾಡಲು ಹಾಗೂ ವಸಂತಕಾಲವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಆಹ್ವಾದಕರ ಮಾಡುವ ದಿಕ್ಕಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೆಚ್ಚಿಗಳನ್ನಿಡುತ್ತದೆ.

ಇದಕ್ಕೆ 'ಜಲ ಸಾಕ್ಷರತೆ' ಮೌದಲ ಪಾಠ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅನು ಭವ ಉಳ್ಳವರ ಹಾಗೂ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಸಮ್ಮಿಲನದ ಒಂದು ವಿಶಾಲ ವೇದಿಕೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರೇಗಳನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜಲ ಸಾಕ್ಷರತೆ ಬಗ್ಗೆ ಸಮುದ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಅರಿವು, ಪ್ರಜಾರ, ಹೋರಾಟ, ರಚನಾತ್ಮಕ ಕೆಲಸ ಕೂಡಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನದಿ

ದಿನ ಕಳೆದಂತೆ ನದಿಗಳ ಮೂಲವೇ ಬತ್ತಿ ಹೊಗುತ್ತಿದೆ. ನಾವು ಪರಸ್ಪರ ನೀರಿಗಾಗಿ ಜಗತ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮೌದಲು ನಾವು ಜಗತ್ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ದಿನದಿನವೂ ಹೀಳಿವಾಗುತ್ತ ರೋದಿಸುತ್ತಿರುವ ನದಿಯ ಆರ್ಥನಾದ ಆಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿದಾಯ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ನದಿಗಳಿಗೆ ಮರುಜೀವ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ.



- ❖ ನದಿಗೆ ತನ್ನದೇ ಗಡಿ, ತನ್ನದೇ ಲಯ, ತನ್ನದೇ ಸಹಜ ವಲಯವಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲು ನಾವು ಅಧ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವು. ಅಳಿವಿನ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಣಿ, ಪಕ್ಷಿ ಹಾಗೂ ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿತ ಎಂದು ಪರಿಗಳಿಸಿರುವಂತೆಯೇ ನದಿ ಪ್ರದೇಶವನ್ನೂ ಸಂರಕ್ಷಿತ ಮೀಸಲು ಪ್ರದೇಶ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಬೇಕು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ, ಮನುಷ್ಯನಿಗಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕುಗಳು ನದಿಗಳಿಗೂ ಇರಬೇಕು ಎಂಬ ಉನ್ನತ ಚಿಂತನೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದು, https://en.wikipedia.org/wiki/Law_of_the_Rights_of_Mother_Earth ಇದು ಮನುಷ್ಯನ ಉಳಿವಿಗೇ ಅತ್ಯಾಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.
- ❖ ನಿತ್ಯ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದ (ಪೆರಿನಿಯಲ್) ನದಿಗಳು ಆಗಾಗ ಹರಿಯುವ (ಸೀಜನಲ್) ನದಿಗಳಾಗಿ ಕ್ಷೇತ್ರಿಸುತ್ತಿವೆ. ಆಗಾಗ ಹರಿಯುವ ಸೀಜನಲ್ ನದಿಗಳು ದಿನ ಕಳೆದಂತೆ ಬತ್ತಿ ಹೊಗುತ್ತಲಿವೆ. ಹೀಗೆ ಮುಂದುವರಿದರೆ ಜೀವ ಸಂಕುಲದ ಕತೆಯೂ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರು ಅರ್ಕಾವತಿ ನದಿ ಸಾವಿಗೆ ನೀಲಿಗಿರಿ ಮರಗಳಿಗೆ ಸಕಾರದ ಅವಿವೇಕದ ಉತ್ತೇಜನವೇ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣ ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾವತ್ತೂ ಮರೆಯಬಾರದು. ಇದನ್ನು ಸದಾ ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯತತ್ವರವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.
- ❖ ನದಿ ಒತ್ತುವರಿಗಳನ್ನು ತೆರವುಗೊಳಿಸಬೇಕು. ನದಿವಲಯ ಒತ್ತುವರಿಯನ್ನು ಕೊಲೆಯತ್ತು (Attempt to Murder) ಕೇಂದ್ರನಂತೆಯೇ ಪರಿಗಳಿಸಿ ಶಿಕ್ಷಾರ್ಥ ಅಪರಾಧವಾಗಿಸಬೇಕು.
- ❖ ನದಿವಲಯದಲ್ಲಿ ಕಾಂಕ್ಷಿಕ್ ಕಾಡು ಪಸರಿಸದಂತೆ ತಡೆಯಬೇಕು. ನಗರಗಳ ಕ್ಯಾನಾರಿಕಾ ತ್ಯಾಜ್ಯ ಹಾಗೂ ಚರಂಡಿ ನೀರು ಸೇರದಂತೆಯೂ ತಡೆಯಬೇಕು. ಮರಳು ಗಣಿಗಾರಿಕೆ ತಡೆಯಬೇಕು. ನದಿಯ ಹಿನ್ನೀರು ಪ್ರದೇಶ (Riverback habitat) ಹಾಗೂ ನದಿ ಇಕ್ಕೆಲಗಳ ಜೊತೆಗೆ ನದಿವಲಯದ ಜನವಸತಿ ಪ್ರದೇಶದ ಸ್ವಚ್ಛತೆಗೂ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು.





- ❖ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಲ್ಲಿ ಯಶವಂತರಾವ್ ಚೌಹಣ್ ಅಕಾಡೆಮಿ ಕೇಂದ್ರ (<https://www.yashada.org/>) ರೂಪಿಸುತ್ತಿರುವ ಜಲ ಸಾಕ್ಷರತಾ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ನದಿಪ್ರತಿದಿನ ಜನ ಸಮುದಾಯದ ತರಬೇತಿ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಕನಾಂಟಿಕದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು.

ಕರೆ

ಕನಾಂಟಿಕವನ್ನು ಕರೆಗಳ ತವರು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅನೇಕಾನೇಕ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿರುವ ಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕರೆಗಳಿಗೆ 'ಸೂಳೆ ಕರೆ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿದೆ. ಆ ಹೆಂಗರಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಉರು ತಂಪಾಗಿರಲೆಂದು ಅರ್ಥಿಸಿದ ಈ ದೈವಿಕರೆಗಳನ್ನೂ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿರುವ ನಾವು, ನುಂಗಿ ನೋಡಿಯುವ ಭೂತಗಳಂತಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಮಗೆ ಕರೆಗಳನ್ನು ಹೊಸತಾಗಿ ಕಟ್ಟುವ ಸಾಮಧ್ಯ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಉಳಿದಿರುವ ಕರೆಗಳನ್ನಾದರೂ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

- ❖ ಕರೆಗಳ ಅನ್ವನಾಳದಂತಿರುವ, ಕರೆಗಳಿಗೆ ನೀರು ಹರಿಯುವ ಸೆಲೆ ಜಾಡಿನ ಒತ್ತುವರಿಯನ್ನು ಕೊಲೆಯತ್ತು (Attempt to Murder)ದಷ್ಟೇ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜಾಡನ್ನು ಪುನರ್ ರೂಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರ ಕರೆಗಳೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಕರೆ ನೀರು ತುಂಬಿದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕರೆಗೆ ನೀರು ಹರಿಯುವ ಅದರ ಹಾದಿಯನ್ನು ಕೊಳ್ಳವೇಗಳ ಮುಖಾಂತರವಾದರೂ ಸಂಪರ್ಕ ಕಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.
- ❖ ಉದ್ದೇಶಮಾರ್ವಕವಾಗಿ ಕರೆಗಳು ಬ್ರಹ್ಮತ್ವ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ದುಷ್ಪ ಸಂಚಾರಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರುತ್ತಿಭಟಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಮುದಾಯದ ಸಹಭಾಗಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಕರೆ ಜೀವ ಉಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.
- ❖ ಈಗ ನಡಿಗಳಿಂದ ನೀರು ಹರಿಸಿ ಕರೆ ತುಂಬಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಕರೆ ಎಂಬ ರೋಗಿಯನ್ನು ICU ನೆಲ್ಲಿಟ್ಟು ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿದಂತೆ. ಇದು ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಆಗಬೇಕು. ಸ್ನೇಸರ್ವಿಸ್‌ಕವಾಗಿ ಸಾವಯವವಾಗಿ ಕರೆಗಳು ಉಸಿರಾಡುವಂತಾಗಬೇಕು.

ಅಂತರ್ಜಲ

ಕನಾಂಟಿಕದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭೂ ಭಾಗವು ಅಗ್ನಿಶಿಲೆ ಮತ್ತು ರೂಪಾಂತರ ಶಿಲೆಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಂತರ್ಜಲ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮತ್ತು

ಒಳಹರಿವಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲು ಮನಗಾಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಭೂಮಿಯ ಆಳಕೆ ಬೋರ್ಡ್‌ವೆಲ್ ಕೊರೆದು ನೀರು ಹೊರತೆಗೆದು ಗೆಬರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ದಾಗಿ 30ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳ ಅಂತರ್ಜಲ ಕುಡಿಯಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ನೀರು ಕುಡಿದರೆ ಖಾಯಿಲೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮೊಳಕೆ ನಾವೇ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಎಚ್ಚರಿವಿಲ್, ಅಂತರ್ಜಲದ ಅತಿಯಾದ ಬಳಕೆ ಕರೆಗಳ ಬತ್ತುವಿಕೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತರ್ಜಲಕ್ಕೂ ಹಾಗೂ ಭೂ ಮೇಲ್‌ಮೈ ಜಲಕ್ಕೂ ಸಾವಂತಿವ ಒಳ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಒಂದು ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಸೆ. ಒಂದು ಹಾಳಾದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಗೆ ನದಿಯೂ ಕೂಡ. ನೆನಪಿರಲ್, ಜಲದ ದೇಹ ಹಾಗೂ ಅದರೊಳಗಿನ ಜೀವವನ್ನು ಇಡಿಯಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಅರಣ್ಯ

ಜಲದ ಜೀವಾಳ ಅರಣ್ಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ದಟ್ಟ ಕಾಡಿನ ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟವು ದವಿನ್ ಪ್ರಸ್ಥಭೂಮಿಯ ಜಲಗೋಪುರ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮಗೆ ನೀರು ಬೇಕೆಂದರೆ ನೀರಿನ ಸಹವತ್ತಿ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ಅರಣ್ಯವೇ ಅರಣ್ಯರೋದನ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ತುರಾಗಿ ಪ್ರಕೃತಿ ಪರಿಸರದ ಸಾವಯವ ಸಂಬಂಧ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಕೃತಿ ಪರಿಸರ ಸಮರ್ಪಾಲನಕ್ಕೆ ಭೂ ಪ್ರದೇಶದ ಶೇಕಡ 33 ರಪ್ಪು ಅರಣ್ಯವಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕನಾಂಟಿಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 19 ರಪ್ಪು ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶವಿದೆ ಎಂದು 2015ರ ಸರ್ವ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇದು ಕಾಗದದ ಮೇಲಿನ ಸರ್ಕಾರಿ ದಾಖಿಲೆ. ಇರಲಿ, ಇದರಲ್ಲಿ 1780 ಜಡರ ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದಟ್ಟ ಕಾಡು, ಸುಮಾರು 20 ಸಾವಿರ ಜಡರ ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ಮಧ್ಯ ದಟ್ಟಗಾಡು, ಸುಮಾರು 14 ಸಾವಿರ ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ವಿಶಿಷ್ಟ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶವೆಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಅರಣ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಇಷ್ಟೊಂದು ದಯನಿಂಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಆಪತ್ತಿ ಇಂಳಿಕೆ ನೋಡುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವು 1988ರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅರಣ್ಯ ನೀತಿಯನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಖಾಸಗಿ ಪ್ರವೇಶದ ಪ್ರಸಾಪವೂ ಇದೆ. ತಲೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒಳಗಿಡಲು ಅವಕಾಶ ಪಡೆದ ಒಂಟೆ ಇಡೀ ಟೆಂಟನ್ನೇ ಆವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಢೆಯಂತೆ ಇದು. ಖಾಸಗಿ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಯು ಕಾಡಿಗೆ ಕ್ಕೆ ಹಾಕುವುದೆಂದರೆ ತೋಳಕ್ಕೆ ಕುರಿ ಕಾಯುವ ಕೆಲಸ

ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಂತೆ. ಯಾವಾಗ ಈಶಾನ್ಯ (North-East) ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಜನ ಸಮುದಾಯದ ಒಡತನದಲ್ಲಿದ್ದ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗ ಕೈಗಾರಿಕಾ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಎಂಟ್ರಿ ಕೊಡುತ್ತೇ ಆವಾಗಿನಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯದ ನಾಶ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಹಾಗೇ ಯಾವಾಗ ವಾಣಿಜ್ಯ ಬೆಳೆಗೆ ಆ ಅರಣ್ಯ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿತೋ ಆವಾಗಿನಿಂದ ಅರಣ್ಯ ನಾಶ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಈಗಾಗಲೇ ಶೇಕಡ 20ರಷ್ಟು ಅರಣ್ಯ ನಾಶವಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಕ್ಷಯಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮತ್ತು ವಾಣಿಜ್ಯಬೆಳೆ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸೋಕಿಸಬಾರದು.

ಇತ್ತೀಚಿನ ಗಣಿಗಾರಿಕೆ ದರೋಡೆ ಮಾಡಿ ಅರಣ್ಯ ನಾಶ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿಹಾರ ರೂಪವಾಗಿ ವಿವಿಧ ಗಣಿ ಕಂಪನಿಗಳಿಂದ ಸರಕಾರ ಈಗಾಗಲೇ ಗಣಿ ದರೋಡೆಕೋರಿಂದ 50 ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ರೂ.ಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದೆ. ಕಾಡನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಅರಣ್ಯ ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡಿ, ಅರಣ್ಯ ಗಭರ್ಕೆ ಖಾಸಗಿ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡುವ ಹುನ್ನಾರವೂ ಈಗಿನ ಹೊಸದಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿರುವ ಅರಣ್ಯ ನೀಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಗ್ರಾಮೀಣ ಸಹಕಾರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ನೀಡಬೇಕು. ಗ್ರಾಮವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಅರಣ್ಯ ಬೆಳೆಸುವ ತರಬೇತಿ ನೀಡಬೇಕು. ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯ ‘ತಜ್ಞ’ರಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದ ಗ್ರಾಮೀಣ ಅರಣ್ಯ ತಜ್ಞರನ್ನು ಅವರ ಪರಂಪರಾಗತ ಜ್ಞಾನದ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಅರಣ್ಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಕೆ ಮದ್ದೆ ನೀಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗ ಸೃಷ್ಟಿ ಇದೆ; ಅಲ್ಲಿ ಮೌಲ್ಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಗಿಡಮೂಲಿಕೆ, ಮಲ್ಲುಮೇವು, ಅಂಟವಾಳ, ಜೇನುಸಂಗ್ರಹ, ನೆಲ್ಲಿ, ಅಳಲೆ ಮುಂತಾದ ಉಪಯುಕ್ತ ಉಪ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಗಳಿವೆ; ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ಆದಾಯಮೂಲದ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ. ಮಣ್ಣನ ರಕ್ಷಣೆ, ನೀರಿನ ಸೆಲೆಯ ಮನರುತ್ತಾನೆ, ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಆಸರೆ, ಕುಶಲ ಕಲೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಕಚ್ಚು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಸೃಷ್ಟಿ, ಮತುಮಾನ ಸಮತೋಲನ ಇವೆಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ.

ರ್ಯಾತರು ಮತ್ತು ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳು ಅರಣ್ಯ ಬೆಳೆಸುವ/ ರಕ್ಷಿಸುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೇ ಜಾಗತಿಕ ತಾಪಮಾನ ತಗ್ಗಿಸುವ ಮಹತ್ವಾರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಲಾಗಾಯಿಸಿದ್ದಲೂ ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ವಾತಾವರಣಾದಲ್ಲಿರುವ ಕಾರ್ಬನ್ ನೆನ್ನು ಗಿಡಮರಗಳ ಕಾಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಸರೆ ಹಿಡಿಯುವ ಮಣ್ಣದ ಕೆಲಸ ಅದು. ಪ್ರಾರಿಸ್ ಒಪ್ಪಂದದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಾನು 300 ಕೋಟಿ ಟನ್ ಕಾರ್ಬನ್ ನೆನ್ನು ಗಿಡಮರಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸರೆ ಹಿಡಿಯುತ್ತೇನಿಂದು ಭಾರತ ವಚನ ನೀಡಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುವ ಹೊಣೆಯನ್ನು ರೈತ

ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಒಪಿಸಬೇಕೆ ವಿನಾ ಅರಣ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ, ಲಾಭಕೋರ ಖಾಸಗಿ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಬಾರದು.



- ❖ ರೈತನೊಬ್ಬ ತನ್ನ ಸ್ವಂತದ ಜಮೀನಿನಲ್ಲೇ ಗಿಡ ಬೆಳೆದರೂ ಅದು ವಿಶ್ವಕಲ್ಯಾಣದ ಕೆಲಸವೆಂದೇ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು.
- ❖ ಶತಾಯಗತಾಯ, ಪ್ರಸ್ತಾಪಿತ 2018ರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅರಣ್ಯ ನೀಡಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಬರದಂತೆ ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕಾಗಿದೆ.
- ❖ ಅರಣ್ಯದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅನ್ನದೇಶಿ ಮರಗಳ ಪ್ಲಾಟಿಫೋರ್ಮ್ ನೆಡುತ್ತೋಮ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಮೊದಲು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅರಣ್ಯ ನಿಮಾಂಜಣಾದಲ್ಲಿ ಸಹಜ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಮಾಣಿಕ್ಯ ದೇಶೀಯ ತಳಿಗಳಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ಹೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ..
- ❖ ಅರಣ್ಯದ ಆಕ್ರಂದನ ಎಷ್ಟಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಅರಣ್ಯ ನಾಶವಾಗುತ್ತ ಅಲ್ಲಿನ ಜೀವಿಗಳು ಕುಡಿಯಲೂ ನೀರಿಲ್ಲದ ತತ್ತರಿಸುತ್ತ ನಾಡಿಗೆ ನುಗ್ಗಿತ್ತಿವೆ. ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಹೊಂಡಗಳನ್ನು ಯಥೇಚ್ಚಿಸಬೇಕು. ಸಣ್ಣಮಟ್ಟ ಹಳ್ಳಕೊಳ್ಳಬ ಭೂ ರಚನೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
- ❖ ಇದುವರೆಗೂ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಭಾರತದ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳು ಇಂದಿನ ಆಧುನಿಕ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲೂ ಬದುಕಲಾಗದೆ, ನಾಡಿನಲ್ಲೂ ಬದುಕಲಾಗದೆ ಜರ್ಜರಿತರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ‘ವನವಾಸಿ’ಗಳಿಂದ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಮೂರಿಕರಿಗೆ ಎಸಗಿದ ಘೋರ ಅನ್ಯಾಯ! ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ‘ವನವಾಸಿ’ ಗಳಿಂದ ನೋಡುವುದು ವಿದೇಶಿ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ. ಈ ವಿದೇಶಿ ಅನಾಗರಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಬದಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿರಳ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ದಟ್ಟವಾಗಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕರ್ಕೂ ಹೊಡ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಗಳನ್ನಾಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.
- ❖ ಸರ್ಕಾರಿ ಭಾವಿಯನ್ನು ಅರಣ್ಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ





ಮೂಲನಿವಾಸಿ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಗುತ್ತಿಗೆಗೆ
ಕೊಟ್ಟಿ ಜೊತೆಗೆ ಜೀವನಾಂಶವನ್ನು
ನೀಡಿ ಮೂಲನಿವಾಸಿ ಹಾಗೂ
ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಭಾಗಿತ್ವದಲ್ಲಿ
ಮರಗಿಡಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಪಾಲಿಸುವ
ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ನೀಡಬೇಕು.

- ❖ ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ದಟ್ಟ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಹಾಡು, ಅದರಲ್ಲೂ ಕಾರ್ಮೋರ್ಚೆ ಕುಟುಂಬಗಳ ನೇರಳೂ ಸೋಕಬಾರದು.

ಕೃಷಿ

(ಅ)

ಭಾರತದ ಕೃಷಿ ಬೇಯುತ್ತಿದೆ. ರೈತ ಭಾರತದ ಬೆನ್ನೆಲುಬು ಎಂಬ ಮಾತಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ರೈತನಿಗೆ ಬೆನ್ನೆಲುಬೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಕೃಷಿ ಜೊತೆಗೆ ರೈತರೂ ದಿನನಿತ್ಯ ಬೇಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ರೈತ ಸಮಾಹ ಇಂದು ಸಾಲಮನ್ನು ಎಂದು ಕಾಗುತ್ತಿದೆ. ತಾನು ಬೆಳೆದುಕ್ಕೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಬೆಲೆ ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದೆ. ಸ್ವಾಮಿನಾಥನ್ ಆಯೋಗದ ವರದಿ ಜಾರಿಗೂ ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಇದೆಲ್ಲವೂ ಅರಣ್ಯರೋದನವಾಗಿದೆ.

ಈ ಕೃಷಿ ಸಂಕಷ್ಟವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಎಲ್ಲಿಂದ ಆರಂಭಿಸೋಣ? ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ನ ಕಾರ್ಮಿಕ ಪಕ್ಕ (Labour party) ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಮುಂದಿಟಿದೆ— ‘We will work with other WTO members to end the dumping of State subsidized goods on our markets’ ಎಂದಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರ ಸಬಿಡಿಯ ರಘು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂಬುದೇ ಆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ. ಇದಕ್ಕೆ ಭಾರತವೂ ಜೊತೆಗೂಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಯಾಕೆಂದರೆ ಬಲಾಧ್ಯ ಮುಂದುವರೆದ ದೇಶಗಳು ಹಿಂದುಳಿದ ದೇಶಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕರಿಮುಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಾನು ರಘು ಮಾಡುವ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಯದ್ವಾತದ್ವಾ ಸಬ್ಸಿಡಿ ನೀಡಿ ರಘು ಮಾಡುತ್ತ ಸ್ಥಳೀಯ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಸ್ಥಳೀಯ ವೈವಿಧ್ಯ, ಬೆಳವಣಿಗೆ, ಉದ್ಯೋಗ ಕುಂಡಲವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಂದು ನಮ್ಮೆ ಬೀಜಕ್ಕೆ ಮರೆವಿಗೆ ಸರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಇಂದು ನಮ್ಮೆ ಬೀಜಕ್ಕೆ ನಾವೇ ಹುಡುಕಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಫೋರೆ

ದುರಂತ. ಇದು ನೆಲಬಾಂಬ್ ಇಟ್ಟಿ ಢ್ಣಂಸ ಮಾಡಿದಂತೆ. ಇದೂ ನಮ್ಮೆ ಕೃಷಿ ಸಂಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ನೇರ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಆಮದು-ರಘು ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಬೆಳೆ ಸಂರಕ್ಷಣೆ. ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಕಾಳಜಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಭಾರತದ ಪ್ರಥಾನಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ನರೇಂದ್ರ ಮೋದಿಯವರು ಜೈನಾ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ಜೈನಾವನ್ನು ಸಂಜೀವಗೋಳಿಸಲು ರೇಷ್ಟೆ ಆಮದು ಸುಂಕವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಭಾರತದ ರೇಷ್ಟೆ ವಹಿವಾಟು ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿ ಹುಸಿಯಿತು. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ರೈತರು ತಮ್ಮ ರೇಷ್ಟೆ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಟ್ರಾಕ್ರ್‌ ಬಳಸಿ ನಾಶ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರು. ಆಶ್ರಯತ್ವಗಳೂ ಆದವು. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆ ಜಕ್ಕವರ್ತಿಗಳು ಜೈನಾದ ಜಕ್ಕವರ್ತಿಗೆ ನೆನಪಿನ ಕಾಣಿಕೆ ನೀಡಲು ರೇಷ್ಟೆ ವಸಗಳನ್ನು ಕೊಂಡೊಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂದಿನ ಪ್ರಥಾನಿ ರೇಷ್ಟೆ ವಸದ ಬದಲು ರೇಷ್ಟೆ ಬೆಳೆದು ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದ ರೈತರ ತಲೆ ಕತ್ತರಿಸಿ ಬೇರೆ ದೇಶದ ಮರಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗಿಲ್ಲವೆ ಇದು? ಇದನ್ನು ಹೀಗಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯ?

ವಿಶ್ವ ವಾಣಿಜ್ಯ ಒಪ್ಪಂದದ ಪ್ರಕಾರ, ಮುಂದುವರಿದ ದೇಶಗಳ ಆಮದು ಸುಂಕ ಕಡಿಮೆ ಇರಬೇಕು. ಆದರೆ ಬಲಾಧ್ಯ ದೇಶಗಳು, ಯದ್ವಾತದ್ವಾ ಸುಂಕ ವಿಧಿಸುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶವು ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ತನ್ನ ದೇಶದೊಳಗಿನ ಕಬ್ಬಿ ಬೆಳೆಗಾರರು ಮತ್ತು ಸಕ್ಕರೆ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗದಂತೆ ಶೇಕಡ 224 ಆಮದು ಸುಂಕ ವಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಭಾರತವು ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಅಮೇರಿಕಾದಿಂದ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಭಾರತದ ಆಮದು ಸುಂಕ ಅಮೇರಿಕಾದ ಅರ್ಥದಷ್ಟ್ವಾ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಭಾರತದ ಕಬ್ಬಿ ಬೆಳೆಗಾರಿಗೆ ಬೆಲೆ ಸಿಗುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಸಾಧ್ಯ? ಬಲಾಧ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು, ವಿಶ್ವ ವಾಣಿಜ್ಯನಿಯಮಗಳನ್ನು ತುಳ್ಳುಕೊಂಡು ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಭಾರತದಂಥಹ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ವಿಶ್ವ ವಾಣಿಜ್ಯನಿಯಮಗಳನ್ನು ತಲೆ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿವೆ. ಬಲಾಧ್ಯ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಅಡಿಯಾಳಾಗುವ ಸ್ವಯಂ ಇಟ್ಟಿತ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯಿಂದ ಭಾರತ ಹೊರಬರುವವರೆಗೂ ನಮ್ಮೆ ಕೃಷಿ ಕೇತ್ತಿ ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟವೇನಿಸುತ್ತದೆ.

ಜೊತೆಗೆ ಈ ಬಲಾಧ್ಯ ದೇಶಗಳು, ಶೂನ್ಯ ವಾಣಿಜ್ಯ ಸುಂಕದಡಿ “ಕನಿಷ್ಠ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ದೇಶಗಳ (Least developed Countries -LDC)” ನಡುವೆ ನಮ್ಮುಂತಹ ದೇಶಗಳ ದ್ವಿಪಾಕ್ಷೀಯ ವಾಣಿಜ್ಯ ಒಪ್ಪಂದವೇನಾದರೂ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಈ ಕನಿಷ್ಠ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ದೇಶಗಳ (Least

developed Countries-LDC) ಮೂಲಕ ಯಾವುದೇ ಸುಂಕ ಕಟ್ಟಡ ಸಬಿಡಿ ಮೋಷಿತ ತಮ್ಮ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ನಮ್ಮಂತಹ ದೇಶಕ್ಕೆ ಡಂಪಿಂಗ್ (Dumping) ಅಂದರೆ ಎಸೆದು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನು ಕಳ್ಳತನ ಅನ್ನಬೇಕೇ? ಅಥವಾ ದರೋಡೆ ಅನ್ನಬೇಕೇ? ಈ ಡಂಪಿಂಗ್ ನಿಂದಾಗಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು ದುಬಾರಿಯಾಗಿ ವಿದೇಶಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು ಅಗ್ವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಸಿಯ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು ಮಾರಾಟವಾಗದೆ ದೇಶೀಯ ಉತ್ಪನ್ನನಾ ಕ್ಕೇತ್ತ ಕ್ಕೀಣವಾಗತ್ತೆಡಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಉದ್ಯೋಗಗಳ ಮೇಲೆ ಬಾಂಬ್ ಇಟ್ಟಂತಾಗಿ ಇಲ್ಲಿನ ಉದ್ಯೋಗಗಳು ಧ್ವಂಸಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಅವಲಂಬಿ ಜೀವನ ನಮ್ಮದಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆಹಾರಕ್ಕೂ ನಾವು ವಿದೇಶಿ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಅವಲಂಬಿತರಾಗಿಬಿಟ್ಟರಂತೂ ಉಹೆಗೂ ನಿಲುಕದ ಅನಾಹತವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. 'Future wars are fought not with guns but with grains'- ಎಂಬ ಡಾ.ಎಂ.ಎಸ್.

ಸ್ವಾಮಿನಾಥನ್ ಅವರ ಮಾತುಗಳು ನಿಜ ನಿಜವೆನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಯುದ್ಧ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ.

(ಆ)

ತಂಪು ಭೂಮಿ: ಹೀಗೆ ಅಸಹಾಯಕವಾದ ಭಾರತದ ಕೃಷಿಯು ಜೀವ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇರಬಹುದಾದ ಅಷ್ಟು ಇಷ್ಟು ದಾರಿಗಳನ್ನೂ ಮಹಡಿಕಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದಿಕ್ಕಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಸಾಧ್ಯತೆ- ಸ್ನೇಸ್‌ಗ್ರಿಕ್ ಕೃಷಿ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್.ಮಂಜುನಾಥ್ ಅವರು ಬರೆದಿರುವ 'ಮಣಿನ ಒಡಲು ಜೀವ ವ್ಯೇವಿಧ್ಯತೆಯ ಕಡಲು' ಮುಸ್ತಕೆಯನ್ನು ಸ್ವರಾಜ್ ಇಂಡಿಯಾವು ಸಹ-ಪರ್ವತವಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಮುಸ್ತಕೆಯು ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆಯ ಭಾಗವಾಗಿದೆ.

ಜೊತೆಗೆ, ಮೂರಕವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿವು:

- ❖ ಬಿದ್ದ ಮಳೆನೀರನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಪ್ರತಿಮನೆಯಲ್ಲೂ, ಪ್ರತಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೂ, ಪ್ರತಿ ಹೊಲ ಹಳ್ಳಗಳಲ್ಲೂ, ಪ್ರತಿ ಗೋಮಾಳದಲ್ಲೂ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ಬರಬೇಕು.
- ❖ ಮಳೆನೀರನ್ನೇ ವರ್ಷವಿಡೀ ಬಳಸಲು ಬೇಕಾದ ಮಾದರಿಯು ಎಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯಿತ್ಯ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲೂ ಇರಬೇಕು. ಪ್ರತಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ, ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಸರಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ನಿವಾಸ, ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಳೆನೀರನ್ನೇ ಬಳಸುವಂತಾಗಬೇಕು.
- ❖ ಬಳಸಿದ ನೀರನ್ನು ಪ್ರತಿ ಉರಲಲ್ಲೂ ಸಂಸ್ಕರಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಬಳಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರಬೇಕು. ನೀರಿನ ಅಧಿಕ ಲವಣಾಂಶವನ್ನು ಬೇರೆದಿಸುವ ಘಟಕಗಳನ್ನು

ಉರವರೇ
ನಿರ್ವಹಿಸುವಂತಾಗಬೇಕು.

- ❖ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ವಿದ್ಯುತ್ ಶಕ್ತಿಯು ಆದಷ್ಟು ಜ್ಯೋವಿಕ ಇಂಥನ (Biomass based energy) ಮೂಲಕವೇ ಸಿಗುವಂತಿರಬೇಕು.
- ❖ ಕೊಳವೆಬಾವಿಗಳು ಸಾಮೂಹಿಕ ಆಸ್ತಿಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಜಲ ಮರು ಮೂರಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು.
- ❖ ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಬೆಳಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಕಿರುಧಾನ್ಯಗಳಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ಸಿಗಬೇಕು. ಬೆಳೆ ಬದಲಾವಣೆ, ಹನಿ ನೀರಾ ವರಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬರಬೇಕು. ಪ್ರತಿ ಕೆರೆ/ಹೊಂಡದಲ್ಲೂ ಮೀನುಗಾರಿಕೆಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಸಿಗಬೇಕು.

ಹಸಿರು ಭೂಮಿ: ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಸಿರು ಭೂಮಿಯಾಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಉರು, ನಗರ ಬಡಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಮರಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಟ್ಟು ಬೆಳೆಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಾಗಬೇಕು. ನಗರಸಭೆ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಇದು ಆದ್ಯತೆಯ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕು. ಯುವಜನತೆ, ಮಹಿಳೆಯರು ಹಾಗೂ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಜೊತೆಗೂಡಿ ಸಮುದಾಯದ ಆಂದೋಲನವಾಗಬೇಕು.

ನಾಡನ್ನು ಉಳಿಸುವ, ನಾಡು ಉಸಿರಾಡುವಂತೆ ಮಾಡುವ, ಜಲ ಸಂರಕ್ಷಣೆ, ಅಂತರ್ರಳ ಮರುಮೂರಣ, ನದಿ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿಕಲ್ಲಾಗಳಿಗೆ ಮನಃ್ಫೇತನ ಹಾಗೂ ಮರಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಟ್ಟು ಸಾಕಿ ಸಲಹಾವ ಮಹಾ-ಆಶ್ರಮ ನಮ್ಮ ನಡುವೆಯೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಡಾ. ರಾಜೇಂದ್ರಸಿಂಗ್ ನೇತ್ಯತ್ವದ "ತರುಣ ಭಾರತ್ ಸಂಘ"ದ (<http://tarunbharatsangh.in/>) ಮಾದರಿ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ವಿಲಾಸರಾವ್ ಸೋಲಂಕಿ ಸ್ಥಾಪಿತ 'ಪಾನಿ ಪಂಚಾಯಿ' (<http://www.panipanchayat.org/>) ಅಮೀರ್ ಖಾನ್‌ರವರ 'ಪಾನಿ ಫೌಂಡೇಷನ್' (<https://www.paanifoundation.in/>) ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ, ರಾಜಸ್ಥಾನದ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸಿಂಗ್ ಅವರ 'ಬರ-ನರೆ' ಸಮತೋಲಿಸುವ ಪ್ರಯೋಗ, ಹಾಗೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿನ ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯ 'ಹಸಿರು ಭೂಮಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನ'ದ ಕೆರೆ ಕಲ್ಯಾಣ ಉಳಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಸಿ ನೆಟ್ಟು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಸಿರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀಯಾತೀಲತೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಯುವಜನತೆ, ಮಹಿಳೆಯರು, ನಾಗರೀಕರು, ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಜನಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೂ ಜೊತೆಗೂಡಿರುವ ವಿಶೇಷತೆ. ಇದರೊಡನೆ ಒಂಟಿ





ಸಾಧಕರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ತನ್ನ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಮರಗಿಡಗಳ ಬೀಜಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಳ ನೋಡಿ ನೆಡುವ ತುಳಸಿ ತಾಯಿ, ಸಾಲುಮರದ ತಿಮ್ಮಕ್ಕೆ, ಕುರಿ ಸಾಕಿ ಕುರಿ ಮಾರಿ ಬಂದ ಹಣದಲ್ಲಿ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿದ ಕಾಮೇಗೌಡರು, ಕತ್ತಲ ಕುಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಸೌರ ವಿದ್ಯುತ್ ಬೆಳಕನಿತ್ತ ಹರಿಶ್ ಹಂದೆ ಅವರು, ಹಾಗೇ ಗುಲ್ಬಾರ್ ಅಜಾದ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಕೆರೆ ಬಗೆದು ನೀರು ಉತ್ಸಿಸಿದ ಅಂಗನವಾಡಿ ಕಾರ್ಯಕರ್ತೆ ಚಂದಮ್ಮೆಗೋಳ ಅವರು ಹೀಗೆ ಹೀಗೆ... ಇಂಥ ಹಲವು ಮಾದರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿವೆ.

(ಇ)

ಮಾತಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ: ಈಗ ರ್ಯಾತರು, ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಯಕರ್ತು ದುಡಿಯುವ ವರ್ಗವು ಮಾತಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೇಶದ ಆಗುಮೋಗುಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಸ್ವಕ್ಷೇಂದ್ರಿತ ಪ್ರೇರ್ತಿ ಯೂನಿಯನ್ ನುಡಿಗಟ್ಟನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಾತಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

- ❖ ರ್ಯಾತರ ಸಾಲ, ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಸಾಲ ಮರುಪಾವತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ಸುಸ್ಥಿದಾರರ ಹೆಸರು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಸ್ತಿ ಹರಾಚಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಕಾರ್ಮೋರೇಟ್ ಕುಟುಂಬಗಳ ಸಹಸ್ರಕೋಟಿ ಸಾಲ ಮರುಪಾವತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಗೌಪ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು RBI ಕಾಯ್ದೆ 45 ಇ ಪ್ರಕಾರವಂತೆ! ಇದು 1934ರ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಕಾನೂನು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಪೂರ್ವದ ಆ ಕಾಲದ ಕಂಪನಿ ಕಾನೂನು. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಬಿಳಿ ದೊರೆಗಳು ತಮ್ಮ ಭ್ಯಾಂಕ್ ದಗಾವನ್ನು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಡಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಾನೂನು. ಗುಲಾಮಿ ಕಾನೂನು. ಭಾರತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪಡೆದ ಮೇಲೂ ಈ ಗುಲಾಮಿ ಕಾನೂನು ಅಸಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಕಾರ್ಮೋರೇಟ್ ಬಂಡವಾಳಿಗರೇ ದೊರೆಗಳು, ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನಿ ಸೇರಿದಂತೆ ಜನಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಗುಲಾಮರು ಅಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಇದನ್ನು ಸಹಿಸಲಾಗದು.

ಈಗ ರ್ಯಾತರೊಡನೆ ಜನ ಸಮುದಾಯವು ದನಿಗೂಡಿಸಿ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ- ‘ಕಾರ್ಮೋರೇಟ್ ಕುಟಗಳ ವಸೂಲಾಗದ ಸಾಲ (Non performing Asset) ಸಾಲವನ್ನೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ’

- ❖ ರ್ಯಾತರ ಸಾಲ ಮನ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಸಾಲ ಶಿಸ್ತನ್ನು ಕುಸಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದು

ರಿಝವ್ ಭ್ಯಾಂಕ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಗೌರ್ವರ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಎನ್ನೋಡಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವು ರ್ಯಾತರ ಸಾಲ ಮನ್ನ ಬಿಲ್‌ಕುಲ್ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಕಾರ್ಮೋರೇಟ್ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಸಾಲಮನ್ನ ತರೆಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ 2015ರ ‘ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಸ್ನಾಫ್ಸ್’ ಸಂಸ್ಥೆಯ ವರದಿ ಪ್ರಕಾರ- ಅಂಬಾನಿ ಕುಟುಂಬದ ರಿಲಿಯನ್ಸ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್ (RIL) ಕಂಪನಿಯಿಂದ ವಸೂಲಾಗದೆ ಬಾಕಿ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಾಲ 1 ಲಕ್ಷ 25 ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ಚಿಲ್ಲರೆ. ಅಂಬಾನಿ ಸಹೋದರ ಅದಾನಿಯದು, ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ಎನ್ನೋಡಿ (Non performing Asset) ಆಗಲು ಕೊಂಡಿದೆ ಕಮ್ಮಿ! ಅನಿಲ್ ಅಗ್ರಾವಾಲರ ವೇದಾಂತ ಗ್ರಾಹಣಿಂದ ವಸೂಲಾಗದೆ ಬಾಕಿ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಾಲ 1 ಲಕ್ಷ 3 ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ. ಹೀಗೆನೇ ಎಸ್.ಆರ್.ಗ್ಲೋಬಲ್ 1 ಲಕ್ಷ 1 ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ... ಹೀಗೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ದೊಡ್ಡ ಬಂಡವಾಳಿಗರು ಬಾಕಿ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಾಲವನ್ನು ಗೌಪ್ಯವಾಗಿ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಚುಕ್ಕಾ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. 2015-16ರ ಆರ್ಥಿಕ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮೋರೇಟ್ ಕುಟಗಳ ಕೈ ಬಿಡಲಾದ ಸಾಲದ ಬಾಬ್ತು 6 ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆ ಕೋಟಿ! - ಇದು ‘ಕೈ ಬಿಡಲಾದ ರಾಜಸ್ವ (Revenue forgone)’ ಅಂತೆ ನೋಡಿ, ಅಸಹಾಯಕ ರ್ಯಾತರ ಸಾಲ ಮನ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮುಖುಗುತ್ತದಂತೆ. ಆದರೆ ಅದೇ ಬಂಡವಾಳಿಗರ ಸಾಲಮನ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮುಖುಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಏನಿದು ಈ ಗೋಲ್ ಮಾಲ್? ಇದೊಂದು ರೀತಿ ಅಧಿಕಾರಿ, ರಾಜಕಾರಣ, ಕಾರ್ಮೋರೇಟ್ ಕುಟಗಳ ಸಹಭಾಗಿತ್ವದ ನುಂಗಾಟದಂತಿದೆ.

ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ: ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ರ್ಯಾತರು ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಯಕರ್ತು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ- ‘ಕೇವಲ ನೂರು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಾರ್ಮೋರೇಟ್ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಕೈಬಿಡುವ ರಾಜಸ್ವ’ದ ಎರಡರಷ್ಟನ್ನಾದರೂ ತಮ್ಮ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ದೇಶದ ನೂರು ಕೋಟಿ ಜನರಿಗೆ ಅನ್ನ ನೀಡಲು ಸಾಲದ ಸುಳಿಗೆ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುವ ರ್ಯಾತಾಪಿ ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಯಕರಿಗೂ ನೀಡಬೇಕು.’

ಬೆರಳೆಣಿಕೆಯ ಉಳಿವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ರಿಯಾಯ್ಯಿಯ ಎರಡರಷ್ಟನ್ನಾದರೂ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುವ ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಯಾಕ ಕೊಡಬಾರದು? - ಪತ್ರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

- ❖ ಇದರೂಡನೆ ಕಾರ್ಮೋಣಿಕ್ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರವು ವಾರ್ಷಿಕವಾಗಿ ಸರಾಸರಿ ಕನಿಷ್ಠ 5 ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆ ಕೋಟಿ ತೆರಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ನೀಡುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿತ ಕಾಣಿಕೆಯಂತೆ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ.

ರ್ಯಾಂಪಿ ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಮೋಣಿಕ ದುಡಿಯುವ ವರ್ಗವೂ ಕೇಳಬೇಕಾದುದು ಹೀಗೆ— “ನಾವು ನಮ್ಮ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಕೃಷಿ ಮೊರಕ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರ ಉದ್ಯೋಗ ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಲಗಾರರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಸಾಲ ಶೀರಿಸಲಾಗದೆ ಸುಸ್ಥಿದಾರರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಬೆರಳೆಣಿಕೆಯು ಬಂಡವಾಳಿಗರಿಗೆ ನೀಡುವ ತೆರಿಗೆ ವಿನಾಯಿಯ ಎರಡರಷ್ಟನ್ನಾದರೂ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುವ ಬಂಡವಾಳ ಇಲ್ಲದ ನಮಗೂ ನೀಡಿ, ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡಿ.”

ಈಗ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ ನಾವು—ಯಾರು ಪ್ರಭುಗಳು? ನಾವು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಜನಸೇವಕರು ಎಂಬ ನುಡಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಪ್ರಜಿಗಳೇ ಪ್ರಭುಗಳು ಎಂಬ ನುಡಿಯೂ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಇಂದು? ಬಂಡವಾಳಿಗರೇ ಪ್ರಭುಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಜನಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಬಂಡವಾಳಿಗರ ಪಾದ ಸೇವಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಕೇಳಬೇಕು— ಯಾರು ಪ್ರಭುಗಳು? ಎಲ್ಲರೂ ಕೇಳಬೇಕು— ಯಾರಿಗಾಗಿ ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ? ಕೆಲವರಿಗಾಗೂ ಅಥವಾ ಸಮುದಾಯಕ್ಕಾಗೂ?

ಬೆರಳೆಣಿಕೆಯ ಉಳ್ಳವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ರಿಯಾಯಿಯ ಎರಡರಷ್ಟನ್ನಾದರೂ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಯಾಕೆ ಕೊಡಬಾರದು? ಪ್ರಶ್ನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.



- ❖ **ಮತ್ತು ಕೃಷಿಕರು ಕೇಳಬೇಕು—** 1. ಕೃಷಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಾಲವನ್ನು ಕೃಷಿಕರಲ್ಲಿದೆ ಬಹುರಾಷೀಯ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಟ್ರಾಕ್ಟರ್, ಕೃಷಿ ಉಪಕರಣ, ಬೀಜ, ಗೊಬರ ಇತ್ಯಾದಿ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ವಂಚನೆಯ ಜಾಲ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. 2. ಹಾಗೆಯೇ ‘ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ ಘಸಲ್ ವಿಮಾಗೆ ರ್ಯಾತರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬಂಡವಾಳಿಗರ ಬಂಡವಾಳಕ್ಕೆ ಹಣ

ಹೊಲಬಳಿ ಪ್ರಕಾಶನ

ಹರಿದುಹೋಗುವ ದ್ರೋಹವೂ
ಜರುಗುತ್ತಿದೆ. ಇದು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು.

ಬೇಳಕಿನತೆ ಧಾವಿಸಿ ರೆಕ್ಕೆ ಸುಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಪತಂಗದಂತೆ ಇಂದು ಸ್ಕೂಲ್‌ ಸಿಟಿ ಕಡೆಗೆ ಭಾರತ ಧಾವಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ಮಾರ್ಗ ದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಉದ್ಧಾರವಿದೆ ಎಂದು ಆಳುವ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಧಾವಿಸಿ ಕಾರ್ಯತೆಲ್ಲರವಾಗು ತಿದೆ. ಸಿಟಿಯು ಇಂಜಿನ್ ಇದ್ದಂತೆ, ಉಳಿದೆಲ್ಲವೂ ಅದಕ್ಕೆ ಬೋಗಿಗಳು ಎಂಬಂತೆ ಯೋಜನೆಗಳು ರೂಪಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಇದು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದತ್ತದೆ? ಏರಳ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಾದರೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಅರ್ಥ



ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲೂ ಕೊಡ ಸಿಟಿಯು ಜಗಜಿಸುವಂತೆ ಮೇಲೊಂಟಕ್ಕೆ ಕಂಡರೂ ಅದರ ಗಭ್ರದೊಳಗೆ ಅಪರಾಧ ಜಗತ್ತು ಹಾಗೂ ಕೊಳೆಗೇರಿ ಆ ಸಿಟಿಯ ಶಿಶುಗಳಾಗಿವೆ. ಇದೊಂದು ಕುರುಡಾಟ (Blind Game). ಇದನ್ನು ಭಾರತ ಅನುಸರಿಸುವುದೆಂದರೆ? ನೂರು ಕೋಟಿಗೂ ಮಿಗಿಲು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರುವ ದೇಶವೊಂದು ಕನಸು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆನಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದ ಯೋಜನೆ ಇದು. ಈ ಪತಂಗ ದುರಂತವನ್ನು ನಾವು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅನನ್ಯವಾಗಿ, ಸ್ವಷ್ಟಿತ್ವಕ್ಕಾಗಿ





ಆಲೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇಂದು ಕೃಷಿಕ್ಕೇತ್ರ ಉದ್ಯೋಗ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗದೆ, ಗ್ರಾಮೀಣ ಧಾರಿಮೆಗಾರರನ್ನು ನಗರಗಳಿಗೆ ದಬ್ಬವ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೂರಕವಾದ ಆರ್ಥಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನೂ ಚಾಲೂ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ- “ಸಣ್ಣ ಭೂ ಹಿಡುವಳಿಗಳು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಲಾಭದಾಯಕವಲ್ಲ, ಹಾಗಾಗಿ ಕೃಷಿ ಅವಲಂಬಿತ ಜನರ ಹಿತದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಸಣ್ಣ ರೈತರು ಕೃಷಿಯನ್ನು ತೋರೆದು ಕೃಷಿಯೇತರ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಮುದುಕಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಕ್ಷೇಮಕರ” - ಎಂಬ ಈ ಪ್ರಶ್ನಿಪಾದನೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಗುತ್ತಿಗೆ ಕೃಷಿ (Contract farming), ಭೂಗೇರಿ (land leasing) ಎಂಬ ಮೋಹಕ ಮಾತುಗಳೂ ಓಡಾಡುತ್ತಿವೆ. ಈ ಸಂಚಯ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿಗಾರರು ಅಸಹಾಯಕರಾಗಿ ಸ್ವಯಂ ತಾವೇ ತಮ್ಮ ಹಿಡುವಳಿಯನ್ನು ಕಾರ್ಪೋರೇಟ್ ಬಂಡವಾಳಿಗರ ಪದತಲಕ್ಕೆ ಅರ್ಥಸಬೇಕು- ಹೀಗಿದೆ ಸಂಚಯ. ಆದರೆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿಗಳೇ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಜೀವಿತ್ಯಮೂರಣ ಎಂದು ನಾವು ಮನಗಾಣಬೇಕು. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

నావు నెనపిట్టుకొళ్లించి – భారతక్కె యావ దేశవూ
మాదరి అల్ల. ఇస్తేలోగే నీరిల్లు; జపానోగే భూమి ఇల్లు;
అమెరికాక్కె బిసిల్లు, జనసంఖ్య దట్టణియూ ఇల్ల. భారత
ఎల్లవన్నూ పడెదు మట్టిదే. యావ దేశవన్నూ
అనుకరణ మాడదే నమ్మ అనన్నతిగే అనుగుణవాగి
జేవన కట్టికొళ్లువుదే భారతద నడిగేయాగబేచిదే.

ಹಳಗಳಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಕೈಂಡಿ:

ಬೀಳುಭೂಮಿಯಿಂದಲೇ ಆರಂಭಿಸೋಣ. ನಾನಾ ಕಾರಣಗಳಿಗೆ ಬೀಳುಭೂಮಿ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತದೆ. ಕನಾಡಿಕದಲ್ಲಿ ಅಂದಾಜು ಶೇ.7 ರಮ್ಮೆ ಬೀಳುಭೂಮಿ ಇದೆ ಎಂದು ಅರ್ಜಿ ಅಂಶ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಮೊದಲ ಕೆಲಸ ಬೀಳು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಕೃಷಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

❖ ಮೊದಲು ಬೀಳುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಇಂಗುವ
ಭೂ ರಚನೆಯನ್ನು ರಚಿಸುವುದು ರೈತ ಹಾಗೂ
ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಭಾಗಿ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ
ಬೀಳು ಭೂಮಿಯ ಅರಣ್ಯ ಕೃಷಿಕರಿಗೆ ಜೀವನ
ನಿವಾಹಣೆಗೆ ಗೌರವ ಧನ ನೀಡಿ
ನೌರ್ವಿಶೆಬೇಕಾಗಿದೆ

ಹಾಗೆಯೇ ಹೊಲ, ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಮರಗಿಡಗಳನ್ನು
ಬೆಳೆಸಲು ಕೂಡ ಸಾವಜನಿಕ ಕಾಣಿಕೆಯಿಂದು
ಮರಕ್ಕಿಷ್ಟು ಎಂದು ಗೌರವಧನ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ.
ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಕೃಷಿ,
ಮರಗಿಡಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವಾಗ ಆತನಿಗಾಗಿ ಮಾತ್ರ
ಬೆಳೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಭೂಮಿಗೆ ನೀರು
ಇಂಗುವಂತಾಗಲು ಹಾಗೂ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ
ಒಳ್ಳೆಯ ಗಾಳಿ ಸಿಗುವಂತಾಗಲು ಸಮುದಾಯಕ್ಕಾಗಿ
ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ
ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ.

- ❖ ಬೀಳಭೂಮಿಯ ಅರಣ್ಯ ರೂಪಿಸುವಾಗ ಪರ್ಯಾಯ ಇಂಥನಕ್ಕೆ ಬಳಸಬಹುದಾದ ಸಿಮುರುಬ, ಜತ್ತೋಪ, ಹೊಂಗೆ ಇತ್ಯಾದಿ, ಹಾಗೇ ಓಷಧಿಗುಣದ ರಕ್ತ ಚಂದನ, ಅರಿಶಿನ ಬಳ್ಳಿ (*Coccinum Fenestatum*), ಎಲೆಗಳ್ಳಿ, ಬೇವು ಇತ್ಯಾದಿ ಮತ್ತು ಹಣ್ಣಿ ನೀಡುವ ಹುಣಸೆ, ಬೇಲ ಇತ್ಯಾದಿ ಮರಗಿಡಗಳಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ ಜಾನುವಾರುಗಳಿಗೆ ಆಹಾರವಾಗಬಹುದಾದ ಮರಗಿಡ ಹೊಡ ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನೂ ಉತ್ತೋಜಿಸಬೇಕು.

- ❖ ರೈತರು ಸರ್ಕಾರದ ಸಂಪೂರ್ಣ ನೇರವಿನೊಡನೆ ಮಲ್ಲುಗಾವಲು ಹಾಗೂ ಮೇವಿನ ಮರಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಟ್‌ಪ್ರೋಟೋಕಾರ್ಲ್‌ನ್ಯಾನ್‌ನು ರೂಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜಿಸಬೇಕು. ಇದು ರೈತರಿಗೆ ಆದಾಯದ ಮೂಲವಾಗಬೇಕು.

- ❖ ಬೀಳುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ರೈತ+ಸರ್ಕಾರ+ಕೈಗಾರಿಕಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಜಂಟಿ MOU ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಉದ್ದೇಶಿತ ಮರಗಿಡಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಲೂ ಅವಕಾಶ ಇರಬೇಕು. ಇಂಥಹ ರೈತರಿಗೆ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಮಾಸಾಶನ ನೀಡುವುದೂ ಒಪ್ಪಂದದ ಭಾಗವಾಗಬೇಕು.

- ❖ ಸರ್ಕಾರವೂ ತನ್ನ ವಶದಲ್ಲಿರುವ ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರಿ ಭಾಮಿ ಒತ್ತುವರಿಯನ್ನು ತನ್ನ ವಶಕ್ಕೆ ಪಡೆದು ಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ನೀಡಿ ಅರಣ್ಯ ಕೃಷಿಗೆ ಉತ್ತೇಜಿಸಬೇಕು. ಅರಣ್ಯ ಕೃಷಿ ಮಾಡುವ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಅರಣ್ಯ ಉತ್ಪನ್ನದಲ್ಲಿ ಪಾಲು ಇರಬೇಕು. ಹಾಗೂ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಮಾಸಾಶನವನ್ನು ನೀಡಬೇಕು.

ಸಣ್ಣ ಹೋಬಳಿ; ಮಟ್ಟಮಟಾಣ ಅರ್ಥಕತೆ

ಹೋಬಳಿಯ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತಮತ್ತಾನಿ ಕುಟೀರಗಳ

ಕೈಗಾರಿಕಾ ವಲಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೈಹಿಡಿದು ನಡೆಸುವ ಕಣ್ಣಳತೆಯ ಮಟ್ಟಮಟಾಣಿ ಹೋಬಳಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ತ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯ ದಾಗಿ ರೈತರು ಬೆಳೆದು ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲದೆ ರಸ್ತೆಗೆ ಬಿಸಾಕುವ ಏಳುಬಿಜು ಬೆಳೆಗಳಾದ ಟೊಮೋಟೊ, ಈರುಳ್ಳಿ ಮುಂತಾ ದವುಗಳನ್ನು ಪೇಸ್ವೆ ಮಾಡಿ- ಮೌಲ್ಯವರ್ಧಿತಗೊಳಿಸಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಗಬೇಕು. ಆಲೂಗಡ್ಡೆ ಧರದ ಗಡ್ಡೆ ಗೆಣಸುಗಳು ಹಾಗೇ ಹಣ್ಣಿ ಹಂಪಲುಗಳನ್ನು ಮೌಲ್ಯ ವರ್ಧಿತಗೊಳಿಸಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಬೇಕು. ಸ್ವಚ್ಛತೆ, ಗುಣಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಆಸ್ತಿ ತೋರಿಸಬೇಕು.

- ❖ ದವಸಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧಿಕರಿಸಿ ಹಿಟ್ಟು ಮಾಡಿ ಪ್ರಾಕ್ಟ್ ಮೂಲಕ ಮಾರಾಟ.
- ❖ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಧಾರಾಳ ಸಿಗುವ ಬೇವಿನಸೊಪ್ಪು, ನುಗ್ಗೆ, ಗರಿಕೆ, ಚಕ್ಕಮುನಿ, ಅಮೃತಬಳ್ಳಿ, ನಿತ್ಯಮಪ್ಪ, ಸೀಗೆಮುಡಿ ಇಂಥವುಗಳನ್ನು ಪೌಡರ್ ಮಾಡಿ ಪ್ರಾಕ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಮಾರಾಟ ಚಟುವಟಿಕೆ.
- ❖ ಹೋಬಳಿಗೊಂದು ವಾರದ ಸಂತೆ ಇರಬೇಕು. ಆ ಸಂತೆಯ ಮಾಳದಲ್ಲಿ ನೆರಳು ನೀಡುವ ಮರಗಿಡ ಗಳನ್ನು ನೆಟ್ಟು ತಂಪಾಗಿರಿಸಬೇಕು. ಅಲ್ಲೇ ಶೈಚಾಲಯ ಹಾಗೂ ಗೋಬರ್ ಗ್ರಾಸ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕು.
- ❖ ಸ್ಥಳೀಯ ಅಗತ್ಯಕ್ಕನುಗುಣ ಬೀಜ ಶೇಖರಣಾ ಕೋರಿಸ್ಥಾಪನೆ- ಮಾರಾಟ
- ❖ ಸ್ಥಳೀಯ ಅಗತ್ಯಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಮರಗಿಡ, ಹಣ್ಣ ಹಂಪಲುಗಳ ಸಸಿ ನರ್ಸರಿಗೂ ಉತ್ತೇಜಿಸಬೇಕು.
- ❖ ಜೈವಿಕ ಇಂಧನ ಹಾಗೂ ಸೋಲಾರ್ ವಿದ್ಯುತ್ ವ್ಯಾಪಕಗೊಳಿಸುವುದು. ವಿದ್ಯುತ್ ಮಾರಾಟದ ಉದ್ಯೋಗ ಚಟುವಟಿಕೆಗೂ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಬೇಕು.
- ❖ ಎಣ್ಣೆಗಾಣ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಶುದ್ಧಿಕರಿಸಿದ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಪ್ರಾಕ್ಟ್ನಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ
- ❖ ಕಲಾತ್ಮಕವಾಗಿಸಿದ ಕುಂಬಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಬಿದಿರು ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಗೆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ರೂಪಿಸುವುದು.

ಮಹಿಳಾ ಸಾರಧ್ಯ

ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರದೇ ನಿಣಾಯಕ ಪಾತ್ರ ಎಂಬಷ್ಟು ಸಹಭಾಗಿತ್ವ ಇರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಭೂಮಿ ಮೇಲೆ ಬಂಡವಾಳಿಗರ ಹದ್ದಿನ ಕಣ್ಣಿ ಬಿದ್ದ

ರುವುದರಿಂದ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಜಂಟೀ ಭೂ ಖಾತೆ ಆಗಬೇಕು. ಆಯಾ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವ ಜನಾಂಗದ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಗೂ ಸಮಪಾಲು ಇರಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ ತೆಲಂಗಾಣದ ಮಹಿಳಾ ಸಾರಧ್ಯದ ‘ಬೆಳಕು ಯೋಜನೆ Velagu Yojane’ (www.serp.ap.gov.in) ಹಾಗೂ ಕೇರಳದ ಕುಟುಂಬಶ್ರೀ (<http://www.kudumbashree.org/>) ಯೋಜನೆಗಳ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಕನಾರಾಟಕವೂ ತನ್ನ ಮಣಿಗೆ ಅನುಗುಣ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಇದರೊಡನೆ

- ❖ “ನಮ್ಮ ಹೋಬಳಿಯ ನೀರು ನಮ್ಮ ಹೋಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಗಿ ತಂಪಾಗಿಸಲಿ”- ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆ ರೂಪಿಸಬೇಕು. ಇದು ಇಂದಿನ ಮಂತ್ರವಾಗಬೇಕು- “ಜಲವನ್ನು ನಾವು ರಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಜಲ ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ”
- ❖ “ಸಸ್ಯ ದೇವತೆ” ಮೂರೆ ಆರಂಭಿಸಬೇಕು. “ನಮ್ಮ ಹೋಬಳಿಯ ಧರೆಯ ಮೂರನೆ ಒಂದು ಭಾಗ ಹಸಿರಾಗಲಿ”- ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಮರಗಿಡ ನೆಟ್ಟು ಸಲುಹಿ ಆರೋಗ್ಯಕರ ಗಾಳಿಯ ನಮ್ಮ ಉಸಿರಾಟಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೂ ಅಂತರ್ಜಾಲ ಮಾರಣೆಗಾಗಿ ವಾತಾವರಣ ಸ್ವಷ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದು ಇಂದಿನ ಮಂತ್ರವಾಗಬೇಕು- “ಮರಗಿಡಗಳನ್ನು ನಾವು ರಕ್ಷಿಸಿದರೆ, ಮರಗಿಡಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತವೆ”
- ❖ ಉದ್ಯೋಗ ಖಾತರಿ ಯೋಜನೆಗೆ ಹಣಕಾಸು ಕಡಿತ ಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಕೈರ್ಯ ಉದ್ಯೋಗ ಖಾತರಿ ಯೋಜನೆಗೆ ಹಣಕಾಸು ನೆರವು ದ್ವಿಗುಣಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಜಾಲ ಹಾಗೂ ಭೂಮಿ ಹಸಿರುಮಯ ಮಾಡಲು ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಬೇಕು.
- ❖ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಪನನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಯಸದ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಕೃಷಿಗೇ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಬೇಕು. ಹೋದೆಯಾ ಪಿಶಾಚಿ ಎಂದರೆ ಬಂದೆ ಗವಾಕ್ಷೀಲಿ ಎಂಬಂತೆ ಮತ್ತೆ ರೈತರನ್ನು ಸಾಲದ ಸುಳಿಗೆ ಸಿಲುಕೆಸಿ ರೈತರ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಕಡೆಗೆ ತಳ್ಳುವ ವ್ಯಾಪಾರೀಕರಣದ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಯ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಸಂಚನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಬೇಕು.
- ❖ ಏಕ ಬೆಳೆಪದ್ಧತಿ ಬದಲು ಬಹು ಬೆಳೆಪದ್ಧತಿ ಅನು ಸರಿಸುವುದು. ಬೆಳೆಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿರುವ ಮಣ್ಣ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು





ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸಲ ಮಾತ್ರ ನೀರಾವರಿ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ನೀರನ್ನು ಮುಕ್ಕುವ ಬತ್ತ, ಕಬ್ಬಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಆದಮ್ಮ ಮುಡಿಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಜೊತೆಜೊತೆಗೆ

ನೀರನ್ನು ಮಿತವಾಗಿ ಬಳಸಿ ಬೆಳೆಯುವ ಬತ್ತ, ಕಬ್ಬಿಗಳಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಬೆಳೆದ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಂಬಲ ಬೆಲೆ ನೀಡಬೇಕು.

- ❖ ಸ್ಥಳೀಯ ಜಾಣ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹುಡುಕಿಹುಡುಕಿ ನೀರರೆದು ಬೆಳೆಸಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ- ಹೆಚ್ಚೆವು. ಈ ಉಪಯುಕ್ತ ಸಸ್ಯವನ್ನು ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹೆಗ್ಡದೇವನ ಹೋಟೆ, ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣದ ಕಡೆ ರೈತರು ಉಳಿಸಿ ಬೆಳೆಸಿ ಅದರ ಉಪಯುಕ್ತತೆಯನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದ ಮೇಲೆಯೇ ಈಗ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯು ಆ ರೈತರಿಂದ ಬೀಜ ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಸಿ ಮಾಡಿ ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇಂಥವು ಆದಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ, ಹಳ್ಳಿಗರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಇದೆಯೋ!
- ❖ ಇದೇ ರೀತಿ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿ ಹುಡುಕಾಟ ನಡೆಸಬೇಕು. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಎತ್ತರ್ಗೂ ಸೇರದಂತೆ ಇರುವ ಅನುತ್ತೀರ್ಣ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷ ಪ್ರತಿಭೆ ಉಳ್ಳವರು ಎಂದೇ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಹಾಡು, ಕುಣಿತ, ಚಿತ್ರಕಲೆ, ಅಭಿನಯ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೇ ಅವರ ಅಭಿವೃತ್ತಿ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿರಬಹುದು. ಕೆಲವರೊಳಗೆ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಸಹಜವಾದ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿರಬಹುದು. ಇಂತಹ ಸ್ಥಳೀಯ ಪ್ರತಿಭೆಗಳು ಅರಳಿ ಕ್ರಿಯಾ ಶೀಲವಾಗುವ ವಾತಾವರಣ ಉಂಟು ಮಾಡಬೇಕು.
- ❖ ಮಹಾತ್ಮರ ಸ್ವರ್ಣೀಯ ರಜಾ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ರಚಿ ಪಡೆಯುವಂತಹ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ- ನೌಕರ ವರ್ಗವು (ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯೂ ಸೇರಿದಂತೆ) ತಂತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರದ ಹೋಬಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಮಹಾತ್ಮರ ಚಿಂತನೆಗಳ ಪ್ರಚಾರದೊಡನೆ ಶ್ರಮದಾನವನನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ರೂಪಿಸಿ

ಭಾಗವಹಿಸುವಂತಾಗಬೇಕು ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾದವರು ಆ ಮಹಾತ್ಮರ ನಡೆ- ನುಡಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮಾಳಗೂ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಬಳಿ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಶೀಲವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಅರ್ಥ ಮಾಣವಾಗಿ ಮಹಾತ್ಮರ ನೆನಪಿನ ಆಚರಿಸಬೇಕು.

- ❖ ಹೋಬಳಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತಾಗಲು- ಹೋಬಳಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲೇ ಸ್ಥಳೀಯವಾಗೇ ಆರ್ಥಿಕತೆ ಚಿಗುರೂಡೆಯಬೇಕು. ಈ ದಿಕ್ಕಲ್ಲಿ ಪರ್ಯಾಯ ಆರ್ಥಿಕ ತಜ್ಫರು, ಆಹಾರ ತಜ್ಫರು, ಜಲ ತಜ್ಫರು, ಅರಣ್ಯ ತಜ್ಫರು, ಸಮುದ್ರಾಯ ಹಿತದ ಅರಿವಿನವರು- ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿಯೇ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿ ಸ್ಥಳೀಯತೆಗೆ ಸಹಜವಾದ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಜಾಣ ಮೇಲ್ಮೇಸಿ ಹೊಸ ಮಟ್ಟಗೆ ಕಾರಣವಾಗಬೇಕು.
- ❖ ಬಡವರಿಗೂ ಬಲ್ಲಿದರಿಗೂ ಒಂದೇ ತೆರಿಗೆ ಎಂಬ ವಿವೇಚನೆ ಇಲ್ಲದ GST ತೆರಿಗೆ ಚಾಲಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕಿರುತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆ GST ಯು ರಾಜ್ಯದ ಜನಕಲ್ಯಾಣ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗೆ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಕೊರತೆ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. GST ತೆರಿಗೆಗೆ ಮಾನವತೆಯ ಸ್ವರ್ವವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೈ ಕೆಲಸದ ಉತ್ಪಾದನೆಗೂ, ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಕೈಗಳನ್ನು ಕತ್ತಲಿಸಿದ ಯಂತ್ರದ ಉತ್ಪಾದನೆಗೂ ಒಂದೇ ತೆರಿಗೆ! ತಾಳಿಕೆಯ ಬಾಳಿಕೆಯ ಬಾಳ್ಜೆಯ ಉದ್ಯೋಗ ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಕೈ ಕೆಲಸದ ಉತ್ಪಾದನೆಗಳಿಗೆ ಶೇಕಡ 0-1 ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸುವಂತಾಗಬೇಕು. ಹಾಗೇ ಯಾವುದೇ ಹೋಬಳಿ ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಗೆ ತೆರಿಗೆಯು ಅಶ್ವಂತ ಕನಿಷ್ಠವಾಗಿರಬೇಕು.
- ❖ ನೀರಾ, ಅಕ್ಕಿ ಬೋಜ, ವ್ಯೋಮ, ಹೆಂಡ ಇತ್ಯಾದಿ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಹಾನಿಕರವಲ್ಲದ ಸ್ಥಳೀಯ ಅರೆ-ನಿಶೆ ಪಾನಿಯಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡಿ ಮದ್ದಪಾನ ನಿಷೇಧ ಆಗಬೇಕು.

ಇಂಥವು, ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇವನ್ನು ಕೇಳುವವರು ಯಾರು? ಇವನ್ನು ಮಾಡುವವರು ಯಾರು? ಆಳ್ಳಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಕೋಣನ ಮುಂದೆ ಕಿನ್ನರಿ ಬಾರಿಸದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಹಣತೆಯ ಬೆಳೆನಂತೆ ಸ್ವರಾಜ್ ಇಂಡಿಯಾವನ್ನು ಜನ ಸಮುದ್ರಾಯದ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ನುಡಿಗಳು ನಡೆಯಾಗಲು ಮೇದಲು ಜಾಗೃತಿ ಉಂಟಿಮಾಡಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಸಂಘಟಿತವಾಗಬೇಕು. ತದನಂತರ ಹೋರಾಡಬೇಕು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ರಚನಾತ್ಮಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಕೃಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ ಈಡೇರಿಕೆಗಾಗಿ ರಾಜಕಾರಣವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದೇ ಸ್ವರಾಜ್ ಇಂಡಿಯಾ.

ಉದ್ಯೋಗದ ಸಂಕಷ್ಟಿ



ಮೊದಲು, ಉದ್ಯೋಗವು
ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಸಮಸ್ಯೆ ಅಲ್ಲ
ಎಂಬುದನ್ನು

ಅರ್ಥ

ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಉದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯು
ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದ
ಉಂಟಾದ ಉತ್ಪನ್ನ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥ
ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದೊಂದು ಸಾಮೂಹಿಕ ಮತ್ತು
ಸಮುದಾಯಿಕ ಸನ್ವೇಶವಾಗಿದೆ.

ಇಂದು ಉದ್ಯೋಗ ಸಂಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದೆ. ಹೊರಗುತ್ತಿಗೆ, ಗುತ್ತಿಗೆ,
ಅರೆಕಾಲಿಕ, ಅಕಾಲಿಕ ಇಂಥ ಸೂತ್ರವಿಲ್ಲದ ಪಟಗಳಂತಿರುವ
ಕೆಲಸಗಳು ಹೆಚ್ಚಿತಿದೆ. ಅನಿಶ್ಚಿತತೆ, ಧಾವಂತ, ಆತಂಕ,
ಅಸುರಕ್ಷತೆ- ಈ ಕೆಲಸಗಳ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆ.

ಇಂಥವ ಬುಡವಿಲ್ಲದ ಅರೆಬರೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ
ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಂಡಲಿಯು (Ecosoc)
Under employment ಅಂದರೆ ಅಸಮರ್ಪಕ ಕೆಲಸ/
ಉದ್ಯೋಗ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿದೆ. ಹಾಗಾದರೆ-ಕೆಲಸ/
ಉದ್ಯೋಗ ಅಂದರೇನು? ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾರ್ಮಿಕ
ಒಕ್ಕೂಟದ (ILO) ವಿಭಾಗವು, ಕೆಲಸ/ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು
Decent work ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಘನತೆಯ ಕೆಲಸ. ಈ
ಘನತೆಯ ಕೆಲಸದ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಅದು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ:
ಈ ಲಕ್ಷಣದ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲಸವು (1) ಆದಾಯ ತರುವುದರೆ
ಜೊತೆಗೆ ಕಾರ್ಯಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಭದ್ರತೆಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. (2)
ಉದ್ಯೋಗಿಯ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸುರಕ್ಷತೆ
ಇರಬೇಕು. (3) ವ್ಯೇಯಕ್ತಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಉತ್ತಮ
ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. (4) ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಘಟನೆ ಹಾಗೂ
ಒಗ್ಗೂಡುವಿಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. (5) ತಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು
ಬಾಧಿಸುವಂತಹ ನಿರ್ದಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಂತಮ್ಮ
ಅನಿಸಿಕೆಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು, ಸಂಘಟಿತರಾಗಲು ಮತ್ತು
ಭಾಗಿಗಳಾಗಲು ಮುಕ್ತ ಅವಕಾಶ ಇರಬೇಕು (6)
ಅವಕಾಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾನತೆ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು (7) ಹೆಚ್ಚು ಗಂಡಿನ
ನಡುವೆ ತಾರತಮ್ಯ ಇರಬಾರದು. ಇದು ಘನತೆಯ ಕೆಲಸದ
ಲಕ್ಷಣ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ- 1. ಕೆಲಸ/ಉದ್ಯೋಗ 2.

ಈ ದಿಕ್ಕಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ಕನಾರ್ಟಿಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಭರವಸೆ- ಯುವಜನತೆಯು ತಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ರೂಪಿಸಿದ
ಯುವಜನರ ಪ್ರಣಾಲಿಕೆ, ಕನಾರ್ಟಿಕ 2018- ಇದನ್ನು ಸ್ಪರ್ಧಾ ಇಂಡಿಯಾವು ತನ್ನದೇ ಸಹ-ಪ್ರಣಾಲಿಕೆ ಎಂದು
ಪರಿಗಣಿಸಿದೆ. ನಾಡನ್ನು ಬದುಕಿಸಬಲ್ಲ ಈ ಆಂದೋಲನದ ಜೊತೆಗೆ ಸ್ಪರ್ಧಾ ಇಂಡಿಯಾ ಇರುತ್ತದೆ.

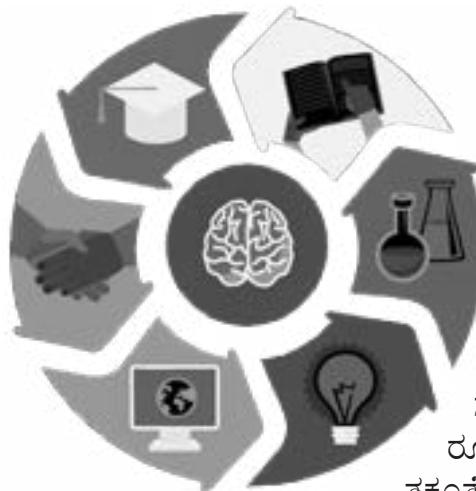
ಘನತೆಯಲ್ಲಿದ ಅಸಮರ್ಪಕ ಕೆಲಸ/
ಉದ್ಯೋಗ 3. ನಿರುದ್ಯೋಗ- ಹೀಗೆ ಮೂರು
ಕೆಟಗರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ
ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ನೀಡಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ-
ಭಾರತವು Skill ಇಂಡಿಯಾ ಅಂದರೆ ಕೌಶಲ್ಯ ಇಂಡಿಯಾ
ಎಂಬ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಸಂಭೂತದಿಂದ ಬಿಂಬಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದೇ
ಭಾರತದ ಕನಸು ಎಂಬಂತೆ ಸ್ವಷ್ಟಿ ಬಿಂತ್ತಿದೆ. ಈ ಕೌಶಲ್ಯ
ಅಂದರೆ ಏನು? ಕೌಶಲ್ಯ ಎಂದರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ
ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಕುಶಲಿಗಳನ್ನು
ತಯಾರುಮಾಡುವ ತರಬೇತಿಗಳಾಗಿವೆ. ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ
ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಅಲವೇತನಕ್ಕೆ ಹೊರಗುತ್ತಿಗೆ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು
ತಯಾರಿಸುವ ಕುಶಲ ಕೇಂದ್ರಗಳಾಗಿವೆ. ಯಾವುದೇ
ಸೇವಾಭಾದ್ರತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲದ ಹಾಗೂ ಶಾಸನಬದ್ಧವಾಗಿ
ದೊರಕಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಂದ ವಂಚಿಸಲ್ಪಟ
ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ಮಟ್ಟಿಹಾಕುವುದೇ ಈ Skill India.
ಗುಜರಾತ್ ನಲ್ಲಿ ಕಮ್ಮಿ ಸಂಬಳದ ಅಸಂಘಟಿತ ಕಾರ್ಮಿಕರ
ಸಂಖ್ಯೆ ವಿಪರೀತವಾಗಿದೆ. ಶೇಕಡ 90% ಕ್ಷೇತ್ರ ಮಿಗಿಲು. ಇದೇ
ಗುಜರಾತ್ ಮಾದರಿ. ಈ ದುರಂತ ಮಾದರಿಯನ್ನು Skill
India ಎಂದು ಭಾರತದ ಉದ್ದೇಶ ಬಿಂತ್ತಿಗೆ ನೀಡಿ.

ಇದು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದಿದೆ? ಘನತೆಯ ಕೆಲಸ/
ಉದ್ಯೋಗ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣವಾಗಿಯೂ ಬಹುತೇಕ ಅಪರಾಧ
ಗಳು ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿವೆ. ಉದ್ಯೋಗವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣವಾಗಿ
ಉಂಟಾದ ಬಡತನ, ಹಸಿವು ಕಾರಣಗಳಿಂದಲೂ ಭಿಕ್ಷುಟನೆ,
ವೇಶ್ವಾಂಶಿಕೆ, ಅಪ್ರಾಪ್ತ ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತು ದುರ್ಬಳಿಕೆ,
ಮಾನವ ಸಾಗಣಿಕೆ, ಜಾತಿ/ಕೋಮು ದ್ವೇಷ, ದ್ರಗ್ಸ್ ದಂಧಗೆ
ದುರ್ಬಳಿಕೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಲೂ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ.
ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಪ್ರಕರಣ, ಘಟನೆಗಳು ಎಂದು
ನೋಡಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಇಂಥವು ಘನತೆಯ
ಕೆಲಸ/ಉದ್ಯೋಗವು ಇಲ್ಲದಿದ್ದ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ
ಉಂಟಾಗುತ್ತಿವೆ. ಹಾಗಾಗೆ ಇಡೀ ಭಾರತವೇ ಘನತೆಯ
ಕೆಲಸ/ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ದನಿ ಎತ್ತಬೇಕಾಗಿದೆ.



ಹಳ್ಳಿತಪ್ಪಿದ ಶಿಕ್ಷಣ



ಒಂದು ಉಪಮೆ ಮೂಲಕ ಇಂದಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ- ಇಂದಿನ ಶಿಕ್ಷಣವು ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾಸ್ಟೆಂಟ್ ಶಿಕ್ಷಣವು ಹೆಚ್ಚುಕೊಂಡು ಬ್ರಾಯಲರ್ (Broiler) ಕೋಳಿ ಸಾಕಾರೀಕೆಯ ಕೇಂದ್ರಗಳಂತೆ ಇವೆ. ಜೀವನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ವಿಮುವಿತೆಗೊಳಿಸುವುದೇ ಇಂದಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ. CET, NET ಕಡೆಗಿನ ಓಟಪಟ್ಟೆ ಶಿಕ್ಷಣವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ವಿದ್ಯಾ ಕಲಿಕೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಆರು ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸೈಜಾಗೆ ಬರಬೇಕು ಎಂಬ ಗುರಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬ್ರಾಯಲರ್ ಕೋಳಿ ಸಾಕಿದಂತೆ- ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಹೀಗೆ ತಯಾರಾದ ಮೇಲೆ- ಹೀಗೆ ತಯಾರಾದವರು ಉದ್ಯೋಗ ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆಂದರೆ, ಕೂಡಿ ಹಾಕಿದ ಮೊಟ್ಟೆ ಕೋಳಿಗಳ (Layers) ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊಟ್ಟೆ ಇಡುವುದಪ್ಪೆ ಕೆಲಸ. ಇಂದು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಮುಂದೆ ಹೆಗಲೂ ರಾತ್ರಿ ಕೂತು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಳಂತು ಅವು ರಕ್ತ ಹೀರದೆ ನರವನ್ನೆ ಹೀರುವ ಕೆಲಸಗಳಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿವೆ. ನರ ದೊರ್ಬಲ್ಯ ಬಳುವಳಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಕಣ್ಣಗಳ ದ್ರವವನ್ನೂ ಒಣಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇಂದಿನ ಒತ್ತಡದ ಕೆಲಸಗಳು ನಲವತ್ತು- ಖವತ್ತು ವರ್ಷ ತುಂಬಾವುದರೊಳಗೆ ದೇಹದ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಹೀರಬಿಡುತ್ತವೆ, ಜೀವನ ವಿಮುವಿತೆಯ ಬಿಳುಬಿಕೊಂಡ ಬದುಕನ್ನಾಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ಹೊಸ ಹೊಸ ಮಾನಸಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮದ್ದ ಸಮಾಜಮುಖಿ ಶಿಕ್ಷಣ ರೂಪಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ.

ಹಾಗೇ ಭಾರತವು, ತನ್ನೊಳಗಿನಿಂದಲೇ ಯಾವ ಶಿಕ್ಷಣ

ಪದ್ಧತಿ ತನಗೆ ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವ ರೀತಿ ಸಮಾಜವನ್ನು ನಾವು

ರೂಪಿಸಬೇಕೆಂದಿರುತ್ತೇವೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ

ತಕ್ಕಂತೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣ ಯಾವುದು? 1963-64ರಲ್ಲಿ

ಕೊತಾರಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಆಯೋಗದ ವರದಿಯ ನುಡಿಗಳು ಹೀಗಿವೆ- “ಸಮಾನ ಶಿಕ್ಷಣ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಶಿಕ್ಷಣವೇ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ ಮತ್ತು ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಮತ್ತಪ್ಪೆ ಕಂದರ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ” - ಈ ನುಡಿಗಳ ಸಂಕಟವನ್ನು ನಾವು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಆಜ್ಞಾಕೆ, ನಾಯಾಲಯಗಳು ಲಿದ್ಗೊಂಡ ಭಾರತವನ್ನು ಮತ್ತಪ್ಪೆ ಭಿದ್ಗೊಳಿಸುತ್ತಿವೆ. ಇದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ದುರಂತ.

ಈ ದುರಂತದಿಂದ ಬಚಾವಾಗಲು ಮೊದಲ ಹೆಚ್ಚಿ: ಮಕ್ಕಳ ಮನಸು ರೂಪಿತವಾಗುವ ಅಂಗನವಾಡಿಯಿಂದ ಕನಿಷ್ಠ 4ನೇ ತೆರಗತಿಯವರೆಗಾದರೂ ಎಷ್ಟೇ ಕೆವಲಾದರೂ ಎಷ್ಟೇ ಖಿರ್ಚಾದರೂ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೆ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಭಾರತದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿಯವರು ಕಾಲಿಟ್ಟ ಕಡೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕವು ಕ್ಷಯಿಸುವುದರಿಂದ ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿರಬಾರದು. ಸರ್ಕಾರವೇ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊರಬೇಕು. ಹೀಗಾದಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶಾಲೆಗಳ ಗುಣಮಟ್ಟ ತಂತಾನೇ ಹೆಚ್ಚುವುದೂ ಕೂಡ. ಈ ನಡೆಯಿಂದಾಗಿ ಭಾರತವು ಬಕ್ಕಿತೆಯ ಕಡೆಗೆ ಮೊದಲ ಹೆಚ್ಚಿ ಇಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಜಾತಿ, ಮತ, ವರ್ಗಗಳ ಭಾರತಕ್ಕ ಸಮಾನ ಶಿಕ್ಷಣವೇ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೊದಲ ಪಾಠವಾಗಿದೆ.

ಇದಕ್ಕಾಗಿ, ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ GDP ಯ ಶೇಕಡ 6 ರಷ್ಟನ್ನು ವೆಚ್ಚಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ವೆಚ್ಚವು ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಲಾ, ಶಾಲೆಜುಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರವೇ ಇಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆ ಸಿಕ್ಕಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಮೂಲ (Fundamental) ಶಾಸ್ತ್ರ/ವಿಚಾಳ್ಳಾನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತು ನೀಡಬೇಕು. ಇದಾಗದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣವು ಜಾಣಿ/ವಿಚಾಳ್ಳಾನಿಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕದೆ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಸಂಶೋಧನಾ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಸ್ವಫಾರತ್ಯಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಸಂಶೋಧನಾ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಬೇಕು.

‘ಆರೋಗ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರ’ದ ಆರೋಗ್ಯ



ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಆಳ್ಳಿಕೆಯ ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಮನುಷ್ಯರು ಎಂದು ನೋಡುತ್ತಿದೆಯೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಆ ಆಳ್ಳಿಕೆಯ ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದೇ ಅಳತೆಗೊಳು. ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳ ಆರೋಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿ ಪರಿಗಳಿಸುವ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಮತ್ತು ಅಮೆರಿಕಾಗಳ ಆರೋಗ್ಯ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ- ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ತನ್ನ ಆಂತರಿಕ ಒಟ್ಟು ಉತ್ಪನ್ನ GDP ಯಲ್ಲಿ 9.9 ರಷ್ಟನ್ನು ಆರೋಗ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಸರ್ಕಾರವೇ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅದೇ ಅಮೆರಿಕಾವು ತನ್ನ ಆಂತರಿಕ ಒಟ್ಟು ಉತ್ಪನ್ನ GDP ಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 16.6 ರಷ್ಟನ್ನು ಆರೋಗ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಅಮೆರಿಕಾದ ಆರೋಗ್ಯ ವೆಚ್ಚದೊಳಗೆ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ವಿಚು, Pharmaceuticals and devices, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸೇವೆ, ಸರ್ಕಾರಿ, ತಪಾಸಣೆ ಹಿಂಗೆ ಆರೋಗ್ಯ ಸಂಬಂಧಿ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೂ ಹಣ ಹರಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ್ದೇನೆಂದರೆ- ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ನ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ವೆಚ್ಚವು ಅಮೆರಿಕಾಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಅದು ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ಆರೋಗ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರವೇ ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಅದೇ ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಖಾಸಗಿ ಕಾರ್ಮೋರೇಚ್ ವೈದ್ಯಕೀಯ ವಲಯಗಳು ತಮ್ಮ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಅಮೆರಿಕಾವು ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುವ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಬಹುತೇಕ ಖಾಸಗಿ ಕಾರ್ಮೋರೇಚ್ ವಹಿವಾಟೇ ತಿಂದು ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಭಾರತದ ಆರೋಗ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವೂ ಇದನ್ನೇ ಅನುಕರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಮೇಲ್ಯೋಟಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರವು ಜನರ ಆರೋಗ್ಯದ ಕಾಳಜಿಗಾಗಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಕಂಡರೂ ಅದು ಒಳಗೊಳಗೆ ಖಾಸಗಿ ಕಾರ್ಮೋರೇಚ್‌ಗಳ ವೈದ್ಯಕೀಯ ವಹಿವಾಟಿಗೂ ಹರಿದುಹೋಗುವಂತಹ ರಚನೆಯನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಹಣೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನೂ ದುರಂತವೆಂದರೆ, ಭಾರತವು ತನ್ನ ಆಂತರಿಕ ಒಟ್ಟು ಉತ್ಪನ್ನದ GDPಯ ಶೇಕಡ 1.3 ನ್ನು ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ಜನರ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಕೇವಲ ಶೇಕಡ 1.3 ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ! ಇದೊಂದು ರೀತಿ ಭಿಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಇದೆ.

ಇಂಥದರಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ಕಾರ್ಮೋರೇಚ್ ವಹಿವಾಟಿಗೆ ಹಣ ಹರಿದು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಭಾರತ ಆಳ್ಳಿಕೆಯನ್ನು ಮಾನವೀಯಗೊಳಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದೇ ಇಂದಿನ ದೊಡ್ಡ ಸವಾಲಾಗಿದೆ.

ವಿಶ್ವ ಆರೋಗ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಆರೋಗ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಆಂತರಿಕ ಒಟ್ಟು ಉತ್ಪನ್ನದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 15ರಷ್ಟನ್ನು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಸದೃಕ್ತಂತು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಇದು ಕನಸಿನ ಮಾತು. ನಮ್ಮಂತೆಯೇ ಜನ ಸಾಂದ್ರತೆ ಉಳಿಬೇಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಅರೋಗ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಅದರೆ ಅಮೆರಿಕಾದ ಆರೋಗ್ಯ ವೆಚ್ಚದೊಳಗೆ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ವಿಚು, Pharmaceuticals and devices, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸೇವೆ, ಸರ್ಕಾರಿ, ತಪಾಸಣೆ ಹಿಂಗೆ ಆರೋಗ್ಯ ಸಂಬಂಧಿ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೂ ಹಣ ಹರಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಮೊದಲಿಗೆ, ಸುಸಜ್ಜಿತ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಕೇಂದ್ರಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆ ಹಾಗೂ “ಮುನ್ಸೈಚರಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಾಫ್ತ್ರೀ ಸಂರಕ್ಷಣೆ (Preventive and Social Medicine)” ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡುವುದು ಜನ ಸಮುದಾಯದ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಬಹುದೇ ಹೊರತು ಕಾರ್ಮೋರೇಚ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ‘ಮಿಮೆ’ ಮೊತ್ತದಿಂದಲ್ಲಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಗಾಣಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಅರಿವಿನೊಡನೆ ಕಾರ್ಯಪ್ರವ್ತರಾಗಬೇಕಿದೆ.

ಈ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಆಸ್ತಿ/ಆರೋಗ್ಯ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಹಸ್ತಾಂತರಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ಒಪ್ಪಂದ/ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕು. ಈವರೆಗೆ ಹಸ್ತಾಂತರಗೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ವಾಪಸ್ತು ಪಡೆದು ಸರ್ಕಾರವೇ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ತಿಗಳು ಲಕ್ಷಾಂತರ, ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ರೋಗಪತ್ರ, ಆಪರೇಷನ್ ಉಪಕರಣಗಳ ಮೇಲೆ (ಸಾಲ ಸೋಲ ಮಾಡಿಯೂ ಇರಬಹುದು) ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದೆ. ಹಿಂಗಿರುವಾಗ ಆ ಸಾಲಸೋಲದ ಬಡ್ಡಿ ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೂ ದುಬಾರಿ ವೆಚ್ಚದ ವೈದ್ಯ, ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ- ಯಾರೇ ರೋಗಿ ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ತಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಬಂದರೂ ಏಕ ಸಿಕ್ಕಿದಂತೆ ತಕ್ಕುನುಸಾರ ಅನಾವಶ್ಯಕ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು, ಅನಾವಶ್ಯಕ ಆಪರೇಷನ್‌ಗಳು ಜರುಗಲೂಬಹುದು. ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ಸಾಲ ಮಾಡಿ ಓದಿ ಕೆಲಸ ಪಡೆದವನು ಅದನ್ನು ತೀರಿಸಲು ಲಂಚ ಹೊಡೆಯುವ ಕ್ರಿಯೆಯಂತೆ ಇದು ಕೂಡ. ಇದು



ವ್ಯಾದ್ಯ ವೃತ್ತಿಗೆ ಅಂಟಕೊಂಡ ಕಳಂಕ.
ಆದರಿದು ಇಡೀ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ
ಬ್ರಹ್ಮಗೊಂಡಿರುವುದರ ಪರಿಣಾಮ.
ಇದನ್ನೂ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈ
ಜಟಿಲ ಸಮಸ್ಯೆಗೂ
ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈಗ, ಭಾರತದ ಅಮಾನವೀಯವಾದ ಆರೋಗ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಮಾನವೀಯಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇಷ್ಟನ್ನಾದರೂ ಕೇಳಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ.

1. ಭಾರತವು ತನ್ನ ಆಂತರಿಕ ಒಟ್ಟು ಉತ್ಪನ್ನ GDP ಯಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ 5 ರಷ್ಟನ್ನಾದರೂ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಬೇಕು.
2. ಈ ವೆಚ್ಚವು ಸರ್ಕಾರಿ ಆರೋಗ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಸಮರ್ಥ ಹಾಗೂ ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರವೇ ವೆಚ್ಚವಾಗಬೇಕು.
3. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೋಬಳಿ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವ್ಯವಸಿತ ವಾದ ವಿಶಾಲವಾದ ಪ್ರಾಧಿಕ ಆಸ್ತಿತ್ವ ಆವರಣ ರೂಪಿಸಬೇಕು. ವ್ಯಾದ್ಯ ಹಾಗೂ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗದ ವಾಸಸ್ಥಳವೂ ಆಸ್ತಿತ್ವ ಆವರಣದಲ್ಲೇ ಬೇಕು.

ಇಷ್ಟನ್ನಾದರೂ ಜನ ಸಮುದಾಯ ಕೇಳಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ.

(ಅ)

ಇಷ್ಟದರಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ

1. ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಜೈವಧ ಮತ್ತು ಲಸಿಕ ತಯಾರಿಕಾ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು. ಜನರಿಕ್ ಜೈವಧ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಳಸುವಂತಾಗಲು ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಬೇಕು.
2. ಶುದ್ಧ ಕುಡಿಯವ ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾದರೂ ಕೆಲುಷಿತ ನೀರಿನಿಂದಾಗಿ ಬರುವ ನಾನಾ ಶಾಯಿಲ್ ಕಸಾಲೆಗಳು ಕಮ್ಯೂನಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ದಿಳ್ಳಿವರೆಗೂ ಶುದ್ಧ ಕುಡಿಯವ ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಗಬೇಕು.

3. ವಿವಾದಾತ್ಮಕವಾಗಿರುವ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಬಾಟಲ್ ಕುಡಿಯವ ನೀರನ್ನು ನಿರ್ವೇಧಿಸಬೇಕು.
4. ಹಳ್ಳಿ ನಗರ ಎನ್ನದೆ ಚರಂಡಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರಬೇಕು. ಅವನ್ನು ಸುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
5. ಭಾರತದ ಸಹಜ ಸಹವಾಸಿಯಾದ ತ್ಯಾಜ್ಯಗಳಿಂದ ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹಾಗೂ ಗೊಬ್ಬರ ತಯಾರಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಬೇಕು. ತುಂಬಾ ತುತಾಗಿ. ಹಾಗೇ ತ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿರುವ ನಗರಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಮೀತಿಗೊಳಿಸಬೇಕು. ತುಂಬಾ ತುತಾಗಿ. ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಳ ನಾಕಾ ದಿಕ್ಕಲ್ಲೂ ಸುಸಜ್ಜಿತ ತಿಪ್ಪೆ ಗುಂಡಿಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಗಬೇಕು. ತುಂಬಾ ತುತಾಗಿ. ಅಲ್ಲಿನ ತ್ಯಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯುತ್ ಆಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಗಬೇಕು. ತುಂಬಾ ತುತಾಗಿ.

(ಇ)

1. ಮೂಲನಿವಾಸಿ ಹಾಗೂ ನಾಟಿ ವ್ಯಾದ್ಯ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಜನರಾಜ್ಯಾನದ ಜೈವಧಿಗಳ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು. ಪರೀಕ್ಷೆಗೊಳಿಸಬೇಕಿರುವ ಗುಣಾತ್ಮಕವಾದುದನ್ನು ಪ್ರಚುರಗೊಳಿಸಬೇಕು.
2. ಆಹಾರವೇ ಜೈವಧವಾಗುವ ಗುಣ ಪಡೆದ ಆಹಾರ ವೈವಿಧ್ಯಗಳನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಬೇಕು.
3. ಪರ್ಯಾಯ ಆರೋಗ್ಯಶಾಸನಗಳಾದ ಆಯುವೇದ, ಯುನಾನಿ, ಸಿದ್ದ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಿ, ಪ್ರಚುರಪಡಿಸಬೇಕು.
4. ಹಾಗೇ ಕೆಲವು ಆರೋಗ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ಆಕ್ಯಾಪ್ಲೇಶನ್, ಅಕ್ಯಾಪಂಚರ್, ಯೋಗ, ಧ್ಯಾನ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮಗಳಿಗೂ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಬೇಕು.

- ಹೀಗೆ...

ಪ್ರಕಟಣ ಸಂಬಂಧಿ

ಮುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಣ: ಕನಾರ್ಟಿಕದಲ್ಲಿ ಮುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸಾಹಸ ಯಶೋಗಾಢೆಯೇ ಇದೆ. ಮುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ, ಆ ಮುಸ್ತಕಗಳ ಮೂಲಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಕರು/ಲೇಖಕರು ತಮ್ಮ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತು ಮನೆಮನೆಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ. ಈ ಮುಸ್ತಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಗೌರವಿಸಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ/ಗ್ರಂಥಾಲಯ/ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳು ನೇರವಾಗಿ ಲೇಖಕ/ಪ್ರಕಾಶಕರಿಂದಲೇ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಬೇಕು. ಈಗಿನ E-tender ಮೂಲಕ ಮುಸ್ತಕ ಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಹಾರವು ಮುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಕೈ ಬಿಡಬೇಕು.

ಪತ್ರಿಕಾ ಉತ್ತೇಜನ: ಜಿಲ್ಲಾಮಟ್ಟದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಬೇಕು. ಎಷ್ಟೋ ಜಿಲ್ಲಾಮಟ್ಟದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಸಮಕ್ಕಿಷ್ಟ ಪ್ರಸರಣ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಜಿಲ್ಲಾ ಪತ್ರಿಕೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಜಾಹಿರಾತು ಮೊದಲಾಗಿ ಉತ್ತೇಜನ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ಅಕ್ಷಮ್ಯ. ಜಿಲ್ಲಾಮಟ್ಟದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಅದರ ಪ್ರಸರಣ ಸಂಖ್ಯೆಯು ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಪ್ರಸರಣ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಶೇಕಡ 25 ರಷ್ಟು ಇದರೂ ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವಷ್ಟೇ ಜಾಹಿರಾತು ಮುಂತಾಗಿ ಉತ್ತೇಜನ ಜಿಲ್ಲಾಮಟ್ಟದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳೂ ಸಿಗುವಂತಾಗಬೇಕು.

ಗ್ರಂಥಾಲಯ: ಎಲ್ಲಾ ಶಾಲಾ ಆವರಣದಲ್ಲಾ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಗಾಳಿ ಬೆಳಕಿನ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಗ್ರಂಥಾಲಯ ಕೇಂದ್ರ ಸಾಫಿತವಾಗಬೇಕು.

ಪತ್ರ್ಯ ರಚನೆ: ಶಾಲಾ ಪತ್ರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಾದ ಸಹನೆ- ತ್ರೀತಿ- ಸಹಭಾಷ್ಯ ಮೌಲ್ಯದ ಪಾಠಗಳಿರಬೇಕು. ಆಯಾಯ ವಿಷಯ ತಜ್ಞರಿಂದಲೇ ಪತ್ರ್ಯಗಳ ರಚನೆ ಹಾಗೂ ಪರಿಶೀಲನೆಯಾಗಬೇಕು. ರಾಜಕೀಯ ಹಸ್ತಕೀಪ ಕೂಡದು.



ಒಕ್ಕೆಯ ಆಳ್ವಿಕೆಗಾಗಿ



ಒಂದು ಸಮಾಜದ ಗತಿಯು ಸ್ಥಾಲವಾಗಿ, ಹಿಂಚಲನೆಯಧಾಸ್ತಿ- ಮುಂಚಲನೆಗಳ ನಡುವೆ ಕಲೆಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಭಾರತವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪಡೆದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹಿಂಚಲನೆಯ ಸೇತಿವೂ ಇತ್ತು. ಜೊತೆಗೆ ಯಥಾಸ್ತಿಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಗಾರರಿಗೆ ಮುಂಚಲನೆಯ ಕನಸುಗಳಿದ್ದವು. ಇಂಜಾಶಕ್ತಿಯೂ ಇತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪಡೆದ ತದನಂತರದ ಆಳ್ವಿಕೆಯು ಕೆಲಕಾಲ ಮುಂಚಲನೆಯ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗಳನ್ನು ಇಡುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾಲಾನಂತರ ಮತ್ತೆ ಯಥಾಸ್ತಿಯ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುವುದೇ ಆಳ್ವಿಕೆಗೆ ರೂಢಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಆದರೀಗ? ಉಲ್ಲಾಸ ಆಗಿದೆ. ಇಂದಿನ ಆಳ್ವಿಕೆಯು ಯಥಾಸ್ತಿಯ ಜಡ ಸಮಾಜಕ್ಕಿಂತ ತಾನೇ ಹಿಂದುಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಭೂತವನ್ನು ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಸಾಫಿಸಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ವ್ಯವಸ್ಥೆ ವಿರೋಧಿ ದನಿಗಳನ್ನು ದೇಶದ್ವೇಷಿ, ಧರ್ಮದ್ವೇಷಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಕೂಡ ಹಿಂಚಲನೆಯ ಲಕ್ಷಣವೇ ಆಗಿದೆ. ಹಿಂಚಲನೆಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ವಿರೋಧಿ ಅಭಿವೃತ್ತಿಯು ದೇಶದ್ವೇಷಿ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ ಕಾಣಲ್ಪಡೆ. ಇದು ಯಥಾಸ್ತಿಯ ನೋಟಕ್ಕೆ ಸಮಾಜ ಕಂಟಕವಾಗಿ ಕಾಣಲ್ಪಡೆ. ಆದರೆ ಅದೇ ಮುಂಚಲನೆಯ ನೋಟವು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ವಿರೋಧಿ ಅಭಿವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ನಡಿಗೆಗೆ ಮೂರಕ ಸುಳಿವುಗಳು ಎಂಬಂತೆ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತದೆ.- ಈ ಮುಂಚಲನೆಯ ನೋಟ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಆಳ್ವಿಕೆಗೆ ಬೇಕು.

ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಪತ್ತು: ಒಂದು ಆಳ್ವಿಕೆಯು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹಾಗೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರಿಕೊಂಡು ಕಾಲಾವಧಿ ಮುಗಿಸುವೆ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುವಂತಾಗಬಾರದು. ಎಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟ ಎದುರಾದರೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆಸ್ತಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬದ್ದವಾಗಿರಬೇಕು. ಮನೆ ಮಾರಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಿ ಆ ತನ್ನ ಮನೆಗೇನೇ ಕಾವಲುಗಾರನಂತಾಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಂದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು.

ಲೋಕಾಯುಕ್ತಿ: ಒಂದು ಒಳ್ಳೆ ಆಳ್ವಿಕೆಯು ತಾನು ಭೂಪ್ರಸ್ಥಗೊಳ್ಳಂತಾಗಲು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ತಾನೇ ಸ್ವಯಂ ನಿಯಂತ್ರಣ ಹೇರಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿವೇಕ ತೋರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಲೋಕಾಯುಕ್ತ ಪ್ರಮುಖವಾದುದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಾಲಿ ಇರುವ ಎ.ಸಿ.ಬಿ. (A.C.B.) ಸಾಫಿಸಲೆ ಆದೇಶವನ್ನು ಹಿಂಪಡೆಯಬೇಕು. ಲೋಕಾಯುಕ್ತ ಮೊಲೀಸ್ ವಿಭಾಗವನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರ ತನಿಖಾ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೂ RTI ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ನಿರ್ಬಿಂಧಿಸಿದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ವಾತಾವರಣ ಉಂಟುಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೂ ಬೇನಾಮಿ ಆಸ್ತಿ ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿ ದಾಖಿಲೆ ನೀಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿ/ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಹಾಗೂ ರಕ್ಷಣೆ ನೀಡಬೇಕು. ಪತ್ತೆದಾರಿಕೆಗೆ, ಪತ್ತೆ ಮಾಡಲುಟ್ಟ ಆಸ್ತಿಯ ಮೌಲ್ಯದ ಶೇಕಡ 10 ರಷ್ಟು ಗೌರವಧನವನ್ನು, ನೀಡಬೇಕು. ಗೊಪ್ಯತೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಆಹಾರ: ಆಹಾರದ ಹಕ್ಕು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ಆಹಾರದ ಆಯ್ದುಯೂ ಹಕ್ಕಾಗಬೇಕು. ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ನಿಜವಾದ ಸಾಮಧ್ಯ ಅದರ ‘ಆಹಾರ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ಯ (Food Sovereignty)’ ದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ.

ಸಹಭಾಗಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ: ರಾಜಕಾರಣ/ಆಡಳಿತದ ನಿರ್ಜಾಯಕ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳು ಬಾಯಿಲ್ಲದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರನ್ನು ಒಂದು ಜೀವ ಎಂದು ನೋಡಿದೆ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಎಂಬಂತೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅವರ ಇಂದಿನ ಜೀವನೆ ಸ್ಥಿತಿ ಕಾಡಿನ ಬಳಗೂ ಇಲ್ಲ, ಹೊರಗೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬಂತಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಅಲೆಮಾರಿಗಳು ಅಲೆಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಸಂಖ್ಯಾತರಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಷ್ಯಯನ್ನರು ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಸ್ಲಿಮರಂತೂ ರಾಜಕಾರಣ/ಆಡಳಿತದ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದಿರುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಸಂಚು ರೂಪಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕೋಮುವಾದಿ ಪ್ರಕ್ಕದ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಸಂಖ್ಯಾತರ ಪ್ರಾತಿನಿಧಿ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನಬಿಹುದು. ಹಾಗೂ ಜಾತಿಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಹೊರಗಿಟ್ಟಿದೆ ದಲಿತ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳಬಿರುವ ಮನ್ನಾರವೂ ಜರುಗುತ್ತಿದೆ. ಮಹಿಳೆಯರು ಒಳಗಿದ್ದೂ ಹೊರಗಿಸವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕಳೆದ ಹದಿನಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ 33% ಮಹಿಳಾ ಮೀಸಲಾತಿ ನೆನೆಗುದಿಗೆ ಬಿದ್ದಿರುವುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ. ಇದು ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಸಮುದಾಯದ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆ ಇಲ್ಲದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ. ಭಾರತದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ ಹೊದೆದಿದೆ.

ಈಗಲಾದರೂ ಆರೋಗ್ಯಕರ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ದಿಕ್ಕಿಗೆ

ಹೆಚ್ಚೆಗಳನ್ನಿಡುವೇಕಾಗಿದೆ. ಮೊದಲ ಹೆಚ್ಚೆಯಾಗಿ ಕೆಳಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಇಲ್ಲವೋ ಆ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ನೇಯಲ್ಲಿ ಆ ಸಮುದಾಯಗಳ ಸಂಖ್ಯಾನುಗುಣ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯದ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಗುಣಮುಖವಾಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವಕಾಶ ವಂಚಿತರು-ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶ, ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಪಡೆಯವಂತಾಗುವುದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಉಳಿವಿಗಾಗಿಯೇ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ಒಕ್ಕೂಟ ವ್ಯವಸ್ಥೆ: ಭಾರತದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಅಂತರ್ತರಂತರ ರಚನೆಯು ಅದರ ಒಕ್ಕೂಟ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಇಂದ್ಯ ಒಕ್ಕೂಟ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ನಾಮಮಾತ್ರವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಒಳೇಷು ಎಂದೇ ಇದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಒಕ್ಕೂಟ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮನರ್ಥ ರೂಪಿಸಬೇಕಿದೆ. ದೇಶ ಎಂದರೆ ರಾಜ್ಯಗಳ ಒಕ್ಕೂಟ; ಹಾಗೇ ರಾಜ್ಯ ಎಂದರೆ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಒಕ್ಕೂಟ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಆಳ್ವಿಕೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬಲ ತುಂಬುವುದರಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕೂಟ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಾಣವಿದೆ. ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಸಣ್ಣಸಣ್ಣ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನಾಗಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೇ ಜಿಲ್ಲೆಗಳನ್ನೂ ಕೊಡ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಸಣ್ಣಸಣ್ಣ ಜಿಲ್ಲೆಗಳನ್ನಾಗಿಸಬೇಕು. ಕಾಲಿಲ್ಲದ ಇಂದಿನ ಜಿಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯತ್ರೋಗ ಅಧಿಕಾರ, ಆದಾಯ ಮೂಲ, ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ನೀಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ತೆರಿಗೆ: ಒಕ್ಕೂಟ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಅಸ್ತಿತ್ವವು ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದು ಅದರ ತೆರಿಗೆ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ತೆರಿಗೆ ನೀತಿ GSTಯು ಒಕ್ಕೂಟ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬುಡಿಸುತ್ತದೆ. ಜನಹಿತಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ರಾಜ್ಯಗಳು ಮಾಡಂತೆ ಅಸಹಾಯಕವನ್ನಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ರಾಜ್ಯಗಳು ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಜನಹಿತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಬಿಡುತ್ತದೆ. ಜಾಗತಿಕ ಖಾಸಗಿ/ಕಾರ್ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಜಗತ್ತಿನ ವ್ಯಾಪಾರದ ಸಂಚಾರಿಯೇ ಇದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಬಲಾಧ್ಯ ದೇಶಗಳು 1. ಆಮದು-ರಘು ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ದಬಾವಣ ಮಾಡುತ್ತ 2. ತನ್ನ ರಫ್ತಿಗೆ ಸಬ್ಬಿಡಿ ನೀಡುತ್ತ 3. ಸುಂಕ ಕಟ್ಟಿದೆ ಮೋಸದ Dumping ಮಾಡುತ್ತಾ- ಹಿಂಗಲ್ಲ ಭಾರತದಂಥಹ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರುವ ದೇಶಗಳ ಬೆಳೆ, ಪಾರಂಪರಿಕ ಜ್ಞಾನ, ಬಹುತ್ವ ಉದ್ಯೋಗ- ಹಿಂಗ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಸರ್ವನಾಶ ಮಾಡಬಿಡುತ್ತದೆ. ಬಲಾಧ್ಯ ದೇಶಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮಂತಹ ದೇಶಗಳು ಅವಲಂಬಿತರಾಗಿ ಬಿಡುವ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ದೇಶದೊಳಗೆ ಅನಿಶ್ಚಿತ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಣ್ಣಹಾಕುತ್ತ ಈ ದಿಕ್ಕೆಟ್ ಅನಿಶ್ಚಿತ

ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದಾಗಿ ಪ್ರತಿರೋಧವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಜನಸಮುದಾಯವು ಜಾಗತಿಕ ಖಾಸಗಿ/ಕಾರ್ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಜೀತದಾಳಾಗಿ ದುಡಿಯುವಂತಾಗಿಸುವ ಸಂಚಿನ ಬಲೆ ಇದಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಅವಲಂಬಿ ಬದುಕು ಮನುಷ್ಯನ ಜ್ಯೇತನ್ಯವನ್ನೆ ತಿಂದು ಹಾಕಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈ ಅರಿವು ಒಳ್ಳೆಯ ಆಳ್ವಿಕೆಗೆ ಇರಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಕ್ಕೂಟ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಮೊರಕವಾದ ತೆರಿಗೆಯ ಮಧ್ಯಮ ಮಾರ್ಗವೋಂದನ್ನು ನಾವು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನೀತಿ ನಿರೂಪಣೆ: ದುರಂತವೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲು ಸರ್ಕಾರಗಳ ನೀತಿ ನಿರೂಪಣೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಯೋ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿಯೋ ಖಾಸಗಿ/ಕಾರ್ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಗಳೇ ರೂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಫೋರೆ ದುರಂತ. ಇದು ಕುರಿ ಸಾಕಾರಿಕೆಯನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತಗೊಳಿಸಲು ತೋಳಗಳ ಕ್ರೇಗೆ ನೀತಿ ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡಲು ವಹಿಸಿದಂತೆ! ವಾಜಪೇಯಿ ಸರ್ಕಾರವಿದ್ದಾಗ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿ ನಿರೂಪಣೆಗೆ ‘ಬಿಲಾರ್ ಅಂಬಾನಿ ಸಮಿತಿ’ ಮಾಡಿ ವಹಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಇವರಿಗೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ? ಆಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರದ ತಜ್ಜರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ನಾಗರೀಕರು/ಜನಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು ನೀತಿ ನಿರೂಪಣಾ ಸಮಿತಿ ರೂಪಿಸಬೇಕು. ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಆಯಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸಂಶೋಧಕ ಜಾನಿಗಳ ‘ಜಾನ್ನನ ಸಂಸತ್ತ’ ಸಾಧಿಸಿ— ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಚರ್ಚೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿ ಅಖ್ಯರುಗೊಳಿಸಬೇಕು.

ತ್ಯಾಜ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆ: ಹಳ್ಳಿದಳ್ಳಿ ಎನ್ನದೆ ಭೌತಿಕ ತ್ಯಾಜ್ಯ ಭಾರತದ ಸಹಜ ವಾತಾವರಣವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ತ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ಒಳಗೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ತ್ಯಾಜ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯನ್ನು ಆದ್ಯತಾ ಕೆಲಸವಾಗಿಸಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಹಾಗೂ ಗೊಬ್ಬರವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಬೇಕು. ಹಾಗೇ ಭಾರತೀಯರು ತಮ್ಮ ಮನಸಿನೊಳಗೆ ಜಾತಿ ಭೇದ ತಾರತಮ್ಯದ ಮನೋಮಲ ತ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನಾ ವಿಸರ್ವಿಸದೆ ತಮ್ಮಾಳಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೂ ವಿಸರ್ವಿಸದಬೇಕಾಗಿದೆ. ಭಾರತೀಯರು ಜಾತಿ ತಾರತಮ್ಯದ ಮನೋಮಲವನ್ನು ವಿಸರ್ವಿಸಿ ಶುಚಿಗೊಂಡರೆ ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಣಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೇಣೀಕೃತವಾಗಿ ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರು ನಿಲ್ಲುವ ಭಾರವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಒಂದೇ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ ನಿಲ್ಲುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಜಾತಿ ವ್ಯೇವಿಧ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸ್ವರೂಪ ಪ್ರಾತಿಯಾಗಿ ಅದೇ ಆಕರ್ಷಣೆ ಆಗಿಬಿಡಲಾಬಹುದು. ಈ ದಿಕ್ಕಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಹೆಚ್ಚೆ ಖಾಸಗಿಯಾಗಿ ಆಗಲಿ/ಸರ್ಕಾರವೇ ಆಗಲಿ ನಿರ್ವೇಶನ, ಮನೆ ಹಂಚುವಾಗ





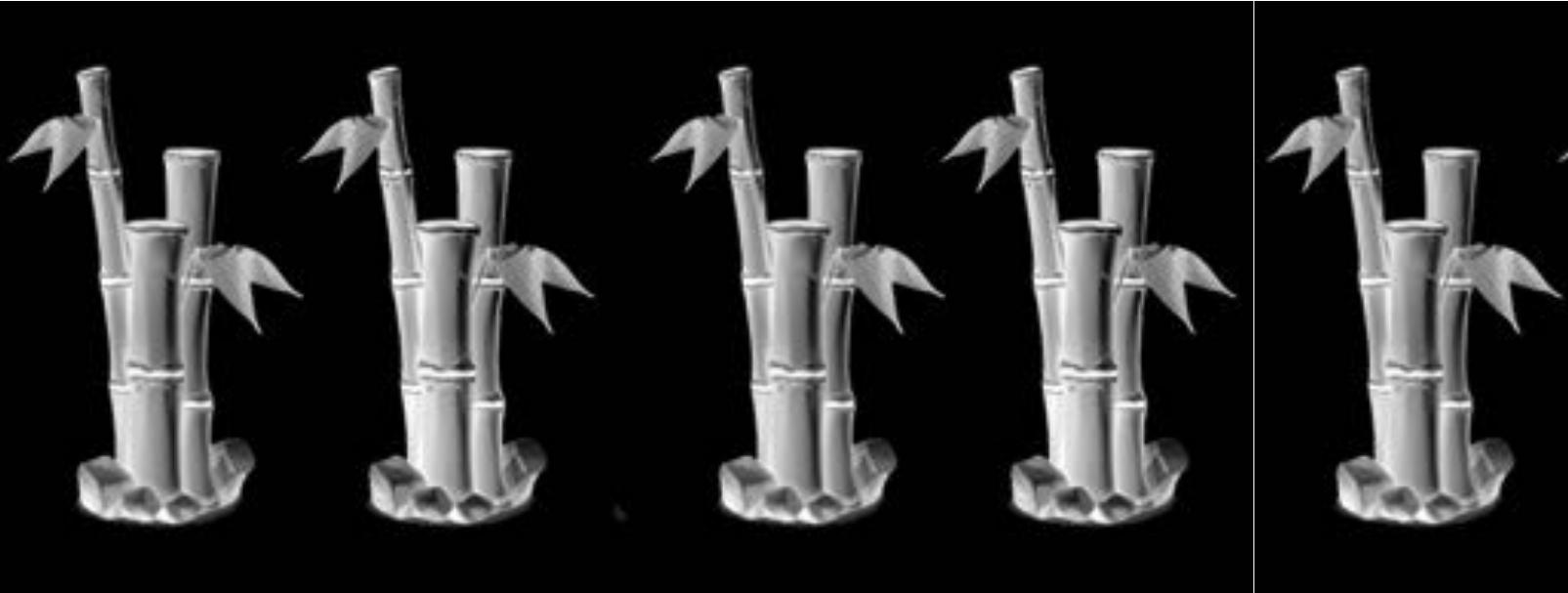
ಜಾತಿಮತಗಳು ಮಿಳಿತವಾಗುವಂತೆ ರೋಸ್ಟರ್ ಪದ್ಧತಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು, ಇಂಥವು.

ಒಂದು ಅಳತೆಗೋಲು: ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಅಳ್ಳಿಕೆಗೆ ಅಳತೆಗೋಲು ಯಾವುದೆಂದರೆ-

ಭಿಕ್ಷುಕರು ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಹಾಗೂ ಅಂಗವಿಕಲರು ತಮ್ಮ ಕೊರತೆಯಿಂದ ನರಳದೆ ಅವರವರಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತೇ ತಾವು ಹೊರೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಇಲ್ಲದ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲರಾಗಿ ಬದುಕುವುದೇ ಆಗಿದೆ.

ಭಾರತ ಉಳಿಸಲು

ನಾಳಿನ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಆರೋಗ್ಯಕರ ಮನಸ್ಸು ರೂಪಿಸಲೋಣು, ಮೊದಲ ಹೆಚ್ಚಿಯಾಗಿ ಅಂಗನವಾಡಿಯಿಂದ ನಾಲ್ಕನೆ ತರಗತಿಯವರೆಗಾದರೂ- ಖಾಸಗಿ ಸ್ವಧೇ ಇಲ್ಲದ, ಸಮಾನ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಬೇಕು. ನಾಳಿನ ಜನಾಂಗಕ್ಕೂ ಉಳಿಯುವಂತಾಗಲು ನದಿ ಸಂಬಂಧಿ, ಗಣೀಗಾರಿಕೆ ಸಂಬಂಧಿ, ಅರಣ್ಯ ಸಂಬಂಧಿ- ವಲಯಗಳಿಗೆ ಖಾಸಗಿ/ಕಾರ್ಮಿಕರೇಷ್ಯಾಗಳ ಪ್ರವೇಶ ನಿರ್ವೇಧವಾಗಬೇಕು.



ಸಂಸ್ಕೃತಿ

ಭಾರತದ ಸಂತ ಪರಂಪರೆಯ ಒಳಗಣ್ಣಿನ ನೋಟದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಆ ನೋಟಕ್ಕೆ- ಬಿದ್ರಿತೆ, ತಾರತಮ್ಯಗಳೇ ದೇವ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಐಕ್ಯತೆ, ಕೂಡಿಸುವುದೇ ದೈವವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ದೈವವನ್ನು ಹಣ- ಅಥಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡರೆ ಅದು ‘ಅಧಮ ಧರ್ಮ’ ಆಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೇ ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಆಚರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅದು ‘ಮಧ್ಯಮ ಧರ್ಮ’ ಆಗುತ್ತದೆ. ತನ್ನಾಳಗೆ ದೈವ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ‘ಉನ್ನತ ಧರ್ಮ’ ಆಗುತ್ತದೆ- ಈ ಉನ್ನತ ಧರ್ಮದ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲಿ ನಾವು ಚಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯ ಪ್ರಾಣ ಇಲ್ಲದ ಧರ್ಮವು ಉಸಿರಿಲ್ಲದ ಹೆಣದಂತಿರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳಿಗೂ ಸಹನೆ-ಪ್ರೀತಿ-ಸಹಭಾಜ್ಞೆಯ ಚುಚ್ಚುಮಧ್ಯ ನೀಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಆದರೆ ಇಂದಿನ ಯುಗವು ವ್ಯಾಪಾರಿ/ಮಧ್ಯವರ್ತಿ/ಜಾಹಿರಾತು ಯುಗವಾಗಿದೆ. ವ್ಯಾಪಾರಿ ದ್ರೋಹ ಹಾಗೂ ದಖ್ಯಾಲಿಯ ಮೋಡಿ ಮಾತು ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ರಾಜಕಾರಣದಲ್ಲಿ ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಇದು ದೇವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ನಮಗೇಗೂ, 12ನೇ ಶತಮಾನದ ವೆಚನಕಾರ ಯುಗದ ಬಸವಣ್ಣ ನಡೆದು ನುಡಿದ ನುಡಿಗಳು ನಮ್ಮ ಕ್ರೀ ಹಿಡಿದು ನಡೆಸಬಹುದು.

ತನ್ನಶ್ರಯದ ರತ್ನಿಸುಖವನು, ತಾನುಂಬ ಉಟವನು

ಬೇರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸಬಹುದೆ?

ತನ್ನ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮಾಡುವ ನಿತ್ಯನೇಮವ ತಾ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲದೆ

ಬೇರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸಬಹುದೆ?

ಕೆಮ್ಮನೆ ಉಪಭಾರಕ್ಕೆ ಮಾಡುವರಲ್ಲದೆ

ನಿಮ್ಮನೇತ್ತೆಬಲ್ಲರು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ?



ಕರ್ನಾಟಕ INDIA

ಪಕ್ಕ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ;
ದ್ವೀಪಂಬದ್ದ ಪಡೆ